
CAPACITACIÓ PER A LA PLANIFICACIÓ DE L'AUTOPROTECCIÓ EN L'ÀMBIT LOCAL

MATERIAL DE SUPORT PER A LA CAPACITACIÓ DE PERSONAL TÈCNIC
COMPETENT EN ELABORACIÓ DE PLANS D'AUTOPROTECCIÓ D'ACTIVITATS
I CENTRES D'INTERÈS PER A LA PROTECCIÓ CIVIL LOCAL

Institut de
Seguretat Pública
de Catalunya

Amb la col·laboració de la
**Direcció General de
Protecció Civil**

MÒDUL B NORMATIVA BÀSICA I RELATIVA A LES DIFERENTS ACTIVITATS DEL DECRET D'AUTOPROTECCIÓ

BLOC B1. NORMES BÀSIQUES D'AUTOPROTECCIÓ

Aquesta obra està subjecta a una llicència de [Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 3.0 No adaptada de Creative Commons](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/es/deed.ca)

Està permès reproduir-la, distribuir-la i comunicar-la públicament, sempre que se'n reconegui explícitament l'autoria, amb usos no comercials i sense obra derivada, i l'Institut com a editor de la publicació.

Consulteu la llicència completa a:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/es/deed.ca>

© 2017, Institut de Seguretat Pública de Catalunya

Ctra. C-17, Barcelona-Ripoll, km 13,5
08100 Mollet del Vallès

Amb la col·laboració de la **Direcció General de Protecció Civil**

Continguts revisats i modificats d'acord amb el Decret 30/2015: juliol de 2017

1a edició electrònica: juny de 2011

Dipòsit legal: B-25864-2011

Tractament, edició i maquetació: GEC, SA (www.gecsa.com)

B1. Normes bàsiques d'autoprotecció

Taula de continguts

B1.1 L'Estatut d'autonomia de Catalunya i la Llei 4/1997 de protecció civil de Catalunya	6
1. Estatut d'autonomia de Catalunya 2006	8
1.1 Orígens de la competència en protecció civil	8
1.2 La competència en protecció civil segons l'Estatut d'autonomia de 2006	9
1.3 Policia autònoma	10
1.4 Protecció civil.....	11
2. Llei 4/1997 de protecció civil de Catalunya	12
2.1 Contingut	12
2.2 Estructura	13
2.3 Normativa de desenvolupament i/o modificació	17
Annex 1. Introducció jurídica	20
1.1 Constitució espanyola de 1978	20
1.2 Competències a l'estat d'autonomies.....	21
1.2.1 Concepte de competència	21
1.2.2 Les competències exclusives, concurrents i compartides	23
1.2.3 Vies per resoldre els conflictes entre l'Estat i la Generalitat	26
B1.2 El Reial decret 393/2007 (Norma bàsica d'autoprotecció)	28
1. Concepte d'autoprotecció	30
2. Objectius de la NBA	30
3. Requeriments bàsics: obligacions de les persones titulars de les activitats ... 31	
B1.3 El Decret d'autoprotecció de la Generalitat de Catalunya	38
Introducció	40
1. Concepte d'autoprotecció	40
2. Objectius del Decret 30/2015	41
3. Àmbits d'aplicació del Decret d'autoprotecció	43
3.1 Àmbit territorial	43
3.2 Àmbit material.....	44
3.3 Entrada en vigor	46
4. Estructura del Decret d'autoprotecció	47
5. Requeriments bàsics	48

6. Procediment administratiu	49
6.1 Activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya: Annex I.A.....	50
6.2 Activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya declarades per l'Administració de la Generalitat	55
6.3 Activitats d'interès per a la protecció civil local: Annex I.B	57
7. Òrgans competents en matèria d'autoprotecció	59
7.1 Òrgans de l'Administració autonòmica.....	60
7.1.1 Funcions de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.....	60
7.1.2 Funcions de la Direcció General de Protecció Civil.....	61
7.1.3 Funcions de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya	64
7.2 Òrgans de l'Administració local.....	65
7.2.1 Funcions dels ajuntaments	65
7.2.2 Funcions de les comissions municipals de protecció civil	68
7.2.3 Funcions dels consells comarcals	68
8. Mitjans d'autoprotecció mínims	69
9. Altres aportacions del Decret	70
9.1 Personal tècnic competent per a l'elaboració del PAU	71
9.1.1 Competència tècnica per a elaborar PAU de les activitats d'interès per a la protecció civil local	72
9.1.2 Competència tècnica per a elaborar PAU de les activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya	72
9.2 Personal tècnic competent per a l'elaboració d'informes sobre els PAU	73
9.3 Règim d'inspeccions	73
9.4 Entitats col·laboradores de l'Administració i de control acreditades	74
9.5 Incompatibilitats	76
B1.4 Plataforma de registre dels PAU i signatura electrònica	77
Introducció	79
1. HERMES: aplicació per a la tramitació electrònica de l'homologació dels PAU	79
1.1 Marc legal	79
1.2 Abast de l'aplicació HERMES	81
2. Conceptes bàsics i usos de la signatura electrònica	83
2.1 Certificat digital	83
2.2 Signatura electrònica	86
2.3 Tipus de signatures electròniques	86
2.4 Entitats de certificació	87
2.5 Signatura mitjançant aplicacions d'escriptori.....	88
2.6 Aplicacions específiques per a la signatura de fitxers	89
2.7 Validació dels certificats o signatures	90
3. Certificats digitals en la tramitació dels PAU	90
3.1 Usos dels certificats digitals a HERMES	90
3.2 Requisits dels certificats	91

B1.1

L'Estatut d'autonomia de Catalunya i la Llei 4/1997 de protecció civil de Catalunya

1. Estatut d'autonomia de Catalunya 2006

1.1 Orígens de la competència en protecció civil

Definició

La matèria de **protecció civil** ha estat definida pel Tribunal Constitucional com un conjunt d'accions adreçades a evitar, reduir o corregir els danys causats a persones i béns per tota classe de mitjans d'agressió i pels elements naturals o extraordinaris en temps de pau, quan l'amplitud i la gravetat de llurs efectes els fa assolir el caràcter de calamitat pública. Accions que, per tal de dur-les a terme amb eficiència i eficàcia, és necessari que es regeixin pels principis de solidaritat en l'assumpció de risc i danys, la responsabilitat pública i l'autoprotecció, la proximitat i immediatesa de l'acció pública i la integració de plans i recursos.

La **protecció civil** definida pel Tribunal Constitucional és una matèria que **no figurava** com a títol competencial ni en la **Constitució espanyola (1978)** ni en l'**Estatut d'autonomia de Catalunya de 1979**. L'única referència amb incidència en aquesta matèria és la recollida per l'article 30.4 de la Constitució, quan estableix que mitjançant una llei podran regular-se els deures dels ciutadans en els casos de risc greu, de catàstrofe o de calamitat pública.

El Tribunal Constitucional va resoldre el buit competencial tot integrant la protecció civil com una vessant de la **seguretat pública**, matèria sobre la qual es donen competències concurrents entre les diverses administracions públiques. L'art. 149.1.29 CE disposa:

Cita

“L'Estat té competència exclusiva sobre les matèries següents:

[...] 29. Seguretat pública, sens perjudici que les Comunitats Autònomes puguin crear policies en la forma que els respectius Estatuts estableixin dins el marc del que disposi una llei orgànica.”

Respecte a això cal assenyalar que la **Generalitat té competències en matèria de seguretat pública** i, per tant, en la vessant de **protecció civil**. Aquesta competència de seguretat pública l'exerceix mitjançant la **Policia de la Generalitat**, creada en el marc del que disposava l'article 13.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 1979 i la Llei orgànica 2/1986, del 13 de març, de forces i cossos de seguretat.

Les competències de la Generalitat en matèria de protecció civil també es fonamentaven en l'article 13.2.b i 3 de l'Estatut, en tant que atribueixen a la Generalitat **competències per a la vigilància i la protecció dels edificis i les instal·lacions de la Generalitat i la coordinació de les policies locals.**

A banda d'aquests títols competencials que habilitaven la Generalitat en matèria de protecció civil hi havia altres títols competencials atorgats per l'Estatut de 1979 amb incidència en la matèria de protecció civil, com són els de **sanitat**, de **serveis socials**, de **carreteres**, d'**indústria** i de **medi ambient**, entre d'altres.

1.2 La competència en protecció civil segons l'Estatut d'autonomia de 2006

La vigent **Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil**, va ser elaborada i aprovada d'acord amb els límits competencials que el Tribunal Constitucional va determinar a manca d'una regulació constitucional i estatutària (EAC 1979) sobre les atribucions competencials en la matèria, i sota la perspectiva de l'exercici concurrent de la matèria per part de l'Administració de l'Estat i de les comunitats autònomes.

Així doncs, es crea una estructura de protecció civil que es configura com un **sistema integrat**, tant en la seva dimensió interna o estrictament catalana (Generalitat, entitats locals i particulars) com també en l'externa, en permetre'n la integració en el sistema estatal de protecció civil.

L'Estatut d'autonomia de Catalunya 2006 estableix un nou règim jurídic competencial en **protecció civil** més ampli, que és necessari i oportú desenvolupar, ja que sense aquesta concreció legal els pronunciaments estatutaris en aquesta matèria queden sense virtualitat efectiva.

Important

L'**Estatut d'autonomia de Catalunya de l'any 2006**, concretament l'article 132 del text estatutari, atribueix a la Generalitat de Catalunya **competència exclusiva en la matèria de protecció civil** que inclou en tot cas la regulació, la planificació i l'execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil i també la direcció i coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen el servei de prevenció i extinció d'incendis. Tot això sense perjudici de les facultats dels governs locals en aquesta matèria i respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les seves competències en matèria de seguretat pública.

Aquest marc jurídic, mitjançant el Departament d'Interior com a òrgan competent en matèria de seguretat pública, és idoni per **impulsar i reforçar el sistema integral** per a la prestació del servei de protecció civil en termes de planificació, eficiència, eficàcia i rendibilitat de mitjans. Per fer-ho calen nous plantejaments respecte a la **protecció d'infraestructures crítiques, nous plantejaments sobre situacions de risc a mig i llarg termini** que hauran de poder ser detectats per l'Administració per tal de poder

garantir que aquests tindran la resposta adequada, davant una societat de canvis ràpids i constants, que generen noves situacions de risc per a la població i el medi ambient.

A més, cal acollir de forma **coordinada i corresponsable** les competències que el mateix Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix a l'Administració local en l'article 84 del text estatutari, així com també totes aquelles altres parcel·les dels altres òrgans i serveis de l'Administració pública que, de forma indirecte, resulten parts implicades en un supòsit d'emergència. Autoritats, administracions i serveis han de garantir una rendibilització i eficiència dels recursos emprats durant un supòsit d'emergència. És per això que **la vigent llei es troba en procés de revisió**.

1.3 Policia autònoma

Segons l'Estatut de 1979, correspon a la Policia de la Generalitat la **protecció de les persones i dels béns i el manteniment de l'ordre públic**, funcions que li són reconegudes per l'article 1 de la Llei orgànica 2/1986 i per l'article 3 de la Llei 10/1994, de l'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra. Aquestes competències estan estretament relacionades amb la protecció civil, atès que aquesta matèria té com a finalitat principal, entre d'altres, la protecció de persones i béns en el supòsit de calamitat pública.

Unitat de subsòl dels Mossos d'Esquadra.
Font: Direcció General de la Policia.

L'Estatut d'autonomia atorga competència a la Generalitat de Catalunya per crear una policia autònoma, dins el marc del seu territori, i li atorga també no només el **comandament suprem** d'aquesta nova policia, sinó també la **coordinació de l'actuació de les policies locals o municipals**.

La policia autònoma és coneguda també amb la denominació tradicional de **Mossos d'Esquadra**, un cos policial del segle XVIII a partir del qual s'han estructurat les forces de seguretat catalanes. El Govern de Catalunya disposa d'una **escola policial moderna** destinada a la formació de la policia local (municipal).

Aquest cos policial (depenent del Departament d'Interior), juntament amb el cos de Bombers de la Generalitat (Departament d'Interior), el cos d'Agents Rurals (Departament de Territori i Sostenibilitat), entre altres cossos d'aquesta i d'altres administracions (des de la Guàrdia Civil o la Unitat Militar d'Emergències fins a la policia local o les associacions de voluntariat de protecció civil i cossos municipals) formen part dels **recursos humans de protecció civil**, sense perjudici de l'existència d'un personal tècnic propi de la Direcció General de Protecció Civil (DGPC), que en un futur podrien arribar a formar part d'àmbit funcional o un cos propi.

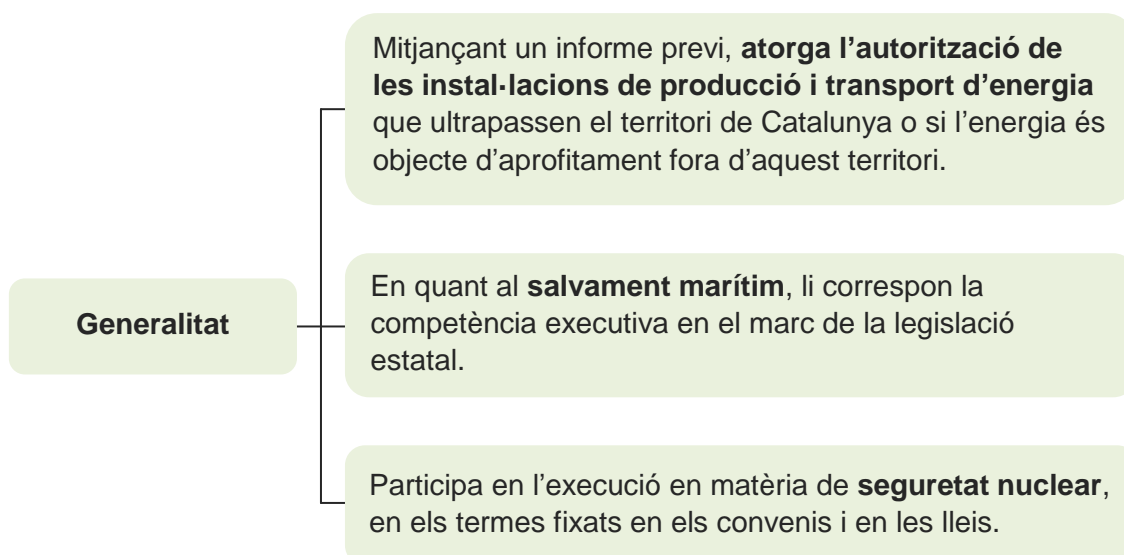
1.4 Protecció civil

La protecció civil constitueix l'afirmació d'una àmplia política de seguretat que troba actualment el seu fonament jurídic, dins de la Constitució, en l'obligació dels poders públics de **garantir el dret a la vida i a la integritat física**, com primer i més important de tots els drets fonamentals (art. 15 CE) en els principis d'**unitat nacional i solidaritat territorial** (art. 2 CE) i en les exigències essencials d'**eficàcia i coordinació administrativa** (art. 103 CE). A nivell competencial s'emmarca dintre de l'article 149.1.29.

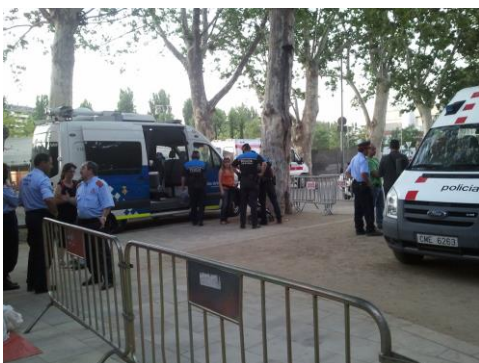
Important

La magnitud i transcendència dels valors que hi ha en joc en les situacions d'emergència exigeix **posar en comú els recursos humans i materials pertanyents a totes les administracions públiques, a totes les organitzacions i empreses, i fins i tot dels particulars**, als quals, per tal raó, mitjançant llei, d'acord amb l'article 30.4 de la Constitució, podran tenir deures per fer front els casos de greu risc, catàstrofe o calamitat pública, autèntics objectius de fet de la protecció civil.

A l'Estatut s'esmenta que la Generalitat participa en els següents punts de l'àmbit de la protecció civil:

2. Llei 4/1997 de protecció civil de Catalunya

Font: Ajuntament de Lleida.

Ateses les competències esmentades de la Generalitat en matèria de protecció civil, d'acord amb l'EAC 1979, es va considerar que calia regular-les per llei, amb caràcter de **lleï general** en aquesta matèria que comprèn, en conseqüència, l'àmbit sencer de la **protecció civil en el territori de Catalunya**, llevat de les situacions d'emergència declarades d'interès nacional, segons la terminologia que utilitza la Llei de l'Estat 2/1985, del 21 de gener, sobre protecció civil, la competència sobre les quals correspon a l'Estat.

La Llei 4/1997 de protecció civil de Catalunya és **respectuosa**, d'aquesta manera, amb la doctrina del Tribunal Constitucional relativa a la **delimitació de competències entre l'Estat i les comunitats autònomes**, segons les sentències 123/1984, del 18 de desembre, i 133/1990, del 19 de juliol.

D'altra banda, també es produeix una **certa concurrència de competències en matèria de protecció civil entre la Generalitat i les entitats locals**, almenys **en la fase de prevenció**, en la qual el paper de les entitats locals és molt més evident. Per això és molt important que les diverses administracions públiques se sentin directament implicades en la qüestió i contribueixin a establir la coordinació necessària entre totes elles.

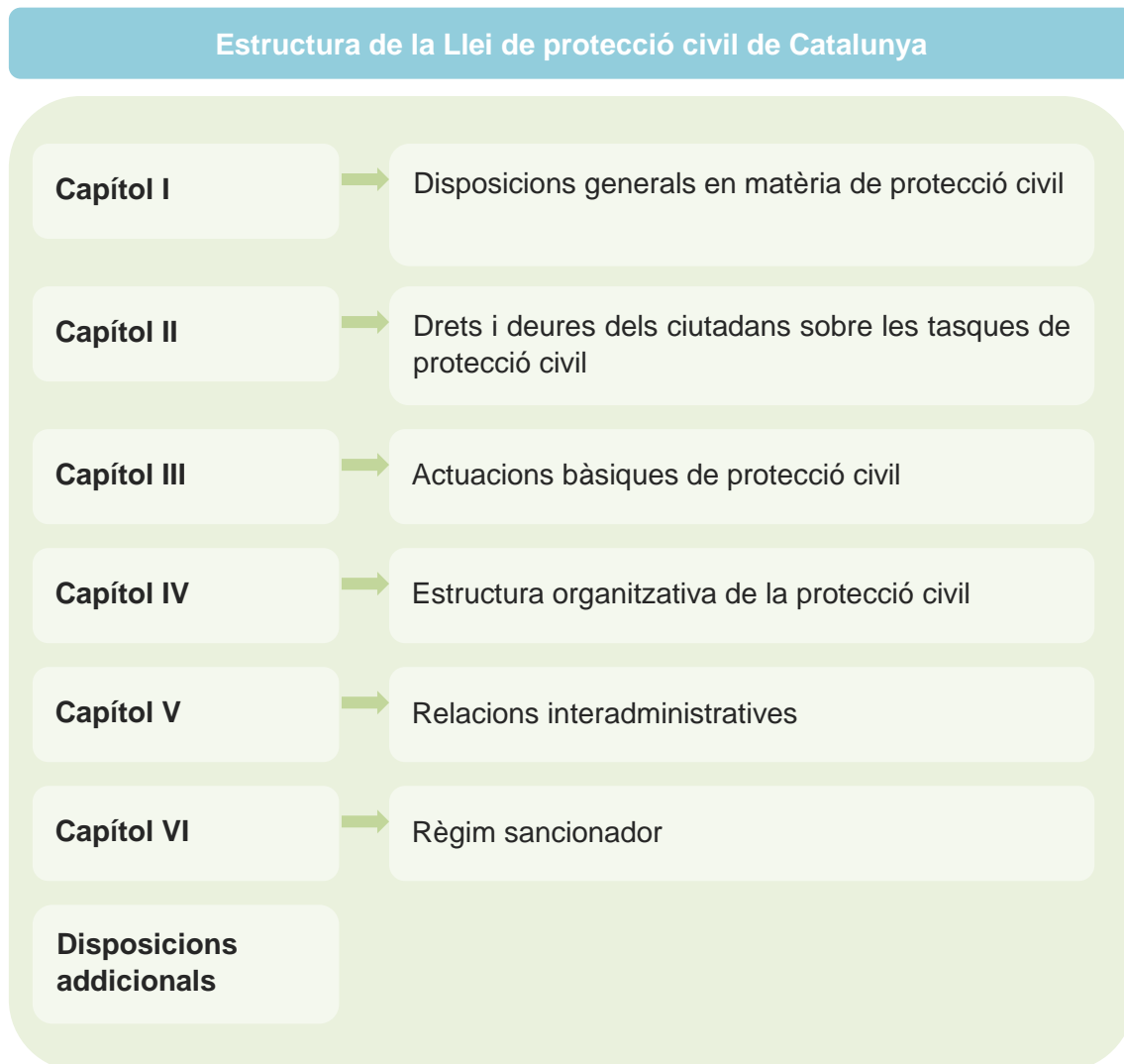
2.1 Contingut

Aquesta Llei regula els diversos instruments de planificació de la protecció civil de tal manera que per la seva tipologia, contingut, estructura, mecanismes i procediments bàsics d'elaboració, d'aprovació i d'homologació, **garanteix la compatibilitat i la integrabilitat dels plans que elaborin les diverses administracions catalanes**, Generalitat i entitats locals, amb relació als plans d'àmbit de l'Estat i es possibilita la necessària coordinació entre aquells i aquests.

La Llei de protecció civil de Catalunya, en la mesura que respon a la concepció d'una llei general en aquesta matèria, estableix les normes de capçalera dels diversos aspectes, objectes i sectors implicats en la protecció civil. En aquest sentit, la Llei fa el **disseny bàsic de l'estructura global de la protecció civil a Catalunya**, però amb la flexibilitat necessària que proporcionen les oportunes remissions als reglaments que han de desenvolupar i completar la regulació establerta.

2.2 Estructura

La Llei de protecció civil de Catalunya té la següent estructura:

1

Capítol I: disposicions generals

El capítol I d'aquesta Llei comprèn les **disposicions generals** en matèria de protecció civil. Amb aquesta finalitat defineix l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la Llei, els principis generals de la protecció civil i les finalitats bàsiques de l'acció pública en aquesta matèria:

Disposicions generals de la Llei de protecció civil de Catalunya

Objectiu	L'objecte de la Llei és regular la protecció civil a Catalunya que comprèn les accions destinades a protegir les persones, els béns i el medi ambient davant situacions de greu risc col·lectiu, catàstrofes i calamitats públiques.
Àmbit	Aquesta Llei és aplicable a tot el territori de Catalunya i per a totes les situacions d'emergència , sense perjudici d'allò que estableix la legislació de l'Estat per a les emergències declarades d'interès nacional, segons aquesta mateixa legislació.
Exclusions	S'exclou d'aquesta Llei la regulació relativa al medi ambient que no es refereixi a situacions d'emergència .

2 Capítol II: drets i deures dels ciutadans

El capítol II d'aquesta Llei regula els **drets i deures dels ciutadans** pel que fa a les tasques de protecció civil. Sobre la regulació dels deures d'aquests en situacions d'emergència, la Llei és totalment respectuosa amb les reserves de llei que exigeix la Constitució.

Aquesta Llei regula les diverses **possibilitats d'intervenció**, les **obligacions** i les **prestacions** que poden resultar útils d'exigir als ciutadans i ciutadanes per combatre les situacions d'emergència i, amb l'objecte de ser respectuosa amb els drets constitucionals d'aquests, introdueix les garanties i les cauteles pertinents.

3 Capítol III: actuacions bàsiques de protecció civil

El capítol III d'aquesta Llei estableix les **actuacions bàsiques** de protecció civil i, així, regula en diverses seccions les de previsió, prevenció, planificació, intervenció, rehabilitació, informació i formació.

Té una especial significació la **regulació dels instruments de planificació**, establerts en la secció tercera d'aquest capítol, que es converteixen en l'eina principal de l'acció pública en matèria de protecció civil. En aquest sentit, s'estableix una acurada tipologia de plans amb la finalitat de cobrir les diverses situacions de risc que presenta la realitat i oferir un marc territorial i orgànic adequat per afrontar-les. Els diversos plans s'integren en cascada i també horitzontalment, segons els casos, en una estructura unitària d'intervenció pública, objectiu que s'assoleix mitjançant la regulació del contingut i l'estructura, dels requeriments bàsics i mínims i del procediment per elaborar, aprovar i homologar cada pla, de l'establiment d'un mecanisme d'assignació de recursos aliens, de la previsió de la creació d'una xarxa d'alarmes i comunicacions i de la concessió de facultats inspectores a les autoritats de protecció civil.

L'aplicació de les **mesures d'intervenció**, establertes en la secció quarta d'aquest capítol, connecta amb la declaració formal de l'activació del pla corresponent de protecció civil com a element de garantia i seguretat. Així mateix, la superació de la situació d'emergència requereix igualment la declaració formal de desactivació del pla aplicat. D'altra banda, es preveu igualment la possibilitat d'activació de plans superiors si l'evolució de l'emergència ho requereix.

La recuperació de la normalitat, regulada també en la secció cinquena d'aquest capítol, es preveu que es faci de manera eficaç, ràpida, eficient i ordenada. Amb aquest propòsit i, com a element innovador, aquesta Llei inclou la previsió d'elaboració d'un **pla de recuperació** que ordeni els esforços en una direcció unitària i que pugui servir, igualment, com a orientació per a l'activitat dels particulars. També possibilita la creació d'una **comissió de recuperació**, amb representants de totes les administracions implicades i amb la finalitat de coordinar els ajuts que estableix el pla.

4

Capítol IV: estructura organitzativa

El capítol IV d'aquesta Llei estableix, entre d'altres, l'**estructura organitzativa** de la protecció civil, la qual està integrada per tres pilars: les administracions públiques, els serveis d'autoprotecció i les associacions del voluntariat. Concretament, els continguts que s'exposen en aquest capítol són els següents:

Contingut del capítol IV de la Llei de protecció civil de Catalunya	
Autoritats de protecció civil	La secció primera d'aquest capítol, dedicada a les disposicions generals, a més d'establir els tres pilars esmentats, assenjala amb la màxima claredat les autoritats de protecció civil . Aquesta condició s'atribueix exclusivament al conseller o consellera de Governació (avui dia, Interior) i a les alcaldies, sense perjudici de la possible intervenció del president o presidenta de la Generalitat en el cas de delegació en emergències declarades d'interès nacional, segons la legislació de l'Estat, i de la possible intervenció del conseller o consellera de Governació en el cas d'activació d'un pla superior respecte a les alcaldies.
Funcions i competències	Les seccions segona i tercera d'aquest capítol, relatives a l'Administració de la Generalitat i a les administracions locals, respectivament, estableixen una regulació acurada de les funcions i competències de cadascuna de les administracions esmentades. En aquest sentit, s'ha conjugat la coordinació d'actuacions i la integració de plans, mitjans i serveis amb el respecte a l'autonomia de les entitats locals, especialment dels municipis. Tenen una especial rellevància els mecanismes d'assistència i suport a les funcions municipals de protecció civil, en els quals els consells comarcals tenen també un paper important.

Contingut del capítol IV de la Llei de protecció civil de Catalunya

<p>Serveis d'autoprotecció</p>	<p>La secció quarta disposa que els serveis d'autoprotecció formin part de l'estructura integrada de protecció civil a Catalunya, i, a aquest efecte, s'estableixen les mesures de control i col·laboració.</p>
<p>Participació ciutadana</p>	<p>La secció cinquena d'aquest capítol possibilita la participació ciutadana específica en tasques de protecció civil mitjançant la constitució de les associacions de voluntaris i voluntàries. Aquesta Llei regula la qüestió amb la finalitat d'establir una col·laboració eficaç i ordenada dels ciutadans i ciutadanes que signifiqui una ajuda i una contribució reals a les tasques de protecció civil i, per tant, no derivi cap a altres propòsits o no generi problemes nous.</p>
<p>Gravamen sobre els elements patrimonials</p>	<p>La secció setena estableix un gravamen sobre els elements patrimonials afectes a activitats de les quals pugui derivar l'activació de plans de protecció civil i que estiguin situats en el territori de Catalunya. Si bé la voluntat és gravar tots els elements patrimonials esmentats sense excepcions, per raons d'imperatiu legal s'han exclòs les operacions de transport que impliquen el desplaçament de mercaderies perilloses.</p> <p>D'acord amb el principi de solidaritat recollit en l'article 2.1 d'aquesta Llei, el gravamen té caràcter finalista, destinat a finançar les actuacions de protecció civil, mitjançant una distribució solidària dels costos de la protecció civil entre els creadors dels riscos. En aquest sentit, el producte del gravamen s'ha de destinar íntegrament a les activitats de previsió, prevenció, planificació, informació i formació, definides per aquesta Llei, i es pot constituir un fons de seguretat, que s'ha de nodrir del producte del gravamen, sense perjudici de les aportacions públiques i privades.</p> <p>La regulació del gravamen es completa, entre d'altres, amb l'establiment de determinades exoneracions del pagament del gravamen de tipus subjectiu concedides a favor d'elements patrimonials afectes a activitats desenvolupades directament per l'Estat, per la Generalitat, per les corporacions locals i pels respectius organismes autònoms administratius. Així mateix, s'estableixen altres exoneracions objectives per a l'activitat de reciclatge i per a les estacions elèctriques que no són susceptibles de crear risc, amb la finalitat d'incentivar aquestes activitats, que, d'altra banda, no presenten un grau de risc que justifiqui el sotmetiment al gravamen.</p>

Cal esmentar en aquest punt la sentència del Tribunal Constitucional 168/2004, de 6 d'octubre, que dóna la raó a la Generalitat de Catalunya front a la impugnació, l'any 1997, de tota la secció setena.

5 Capítol V: relacions administratives

El capítol V regula les **relacions interadministratives** i les actuacions que en poden derivar, tot partint de la base que la protecció civil a Catalunya forma una estructura integrada i que totes les administracions implicades tenen el deure de col·laborar-hi, recíprocament i amb lleialtat, dins l'exercici de llurs competències. Així, aquesta Llei estableix l'intercanvi d'informació, l'assistència i l'auxili, l'audiència prèvia, la possibilitat d'establir convenis, la coordinació i la substitució com a mecanismes per fer efectives les relacions interadministratives i el deure de col·laboració.

6 Capítol VI: règim sancionador

La Llei 4/97 estableix, en el capítol VI, el **règim sancionador** per garantir el compliment de les obligacions que defineix. Les infraccions i les sancions es regulen tot respectant el principi de legalitat, tal com el Tribunal Constitucional l'ha interpretat, amb relació a la potestat sancionadora de les administracions públiques. Com la resta de la Llei, el règim sancionador parteix de la concepció d'aquesta Llei com a llei general en la matèria que n'és objecte.

Les **competències sancionadores**, entre les diverses administracions catalanes competents en matèria de protecció civil, es distribueixen d'acord amb el criteri de vinculació al pla de l'activitat infractora. De la mateixa manera, es preveu la possibilitat que la potestat sancionadora sigui exercida pels òrgans superiors de l'Administració de la Generalitat, amb la finalitat de donar resposta proporcionada a conductes especialment greus o molt greus, però sancionables per òrgans limitats per raó de la quantia de la sanció.

7 Disposicions addicionals

Finalment, aquesta Llei acaba amb una sèrie de disposicions addicionals, entre les quals cal destacar la relativa al **Pla de salvament marítim de Catalunya**.

2.3 Normativa de desenvolupament i/o modificació

La Llei 4/1997 ha evolucionat al llarg dels anys amb algunes modificacions que es recullen a continuació:

Modificacions principals

- 1. Correcció d'errades a la Llei 4/1997**, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya (DOGC núm. 2401, pàg. 5843, de 29.5.1997).
- 2. Edicte de 30 de març de 1998**, pel qual se sotmet a informació pública el Projecte de decret pel qual es regula el procediment de gestió del gravamen establert per la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya.

Modificacions principals

- 3. Decret 160/1998, de 23 de juny**, pel qual es regula el procediment de gestió del gravamen establert per la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya.
- 4. Acord GOV/137/2009**, d'1 de setembre, per a l'aprovació del Pla d'aplicació de la recaptació del gravamen finalista previst a la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya per a l'any 2008.
- 5. Llei 9/2007**, de 30 de juliol, del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya.

Modificacions secundàries

- 1. Desplegada pel Decret 210/1999**, de 27 de juliol, pel qual s'aprova l'estructura del contingut per a l'elaboració i l'homologació dels plans de protecció civil municipals.
- 2. Desplegada pel Decret 240/1999**, de 31 d'agost, pel qual es regulen els senyals acústics de la xarxa general d'alarmes i comunicacions de protecció civil.
- 3. Desplegada per l'Ordre de 21 de juliol de 1998**, per la qual s'aprova i es fa públic el model d'autoliquidació del gravamen creat per la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya.
- 4. Modificats** l'apartat 1, primer, de l'article 59 i l'apartat 1 de l'article 64 per la **Llei 4/2000, de 26 de maig, de mesures fiscals i administratives**.
- 5. Desplegada pel Decret 305/1998**, d'1 de desembre, pel qual es regulen les distincions en matèria de protecció civil de la Generalitat de Catalunya.
- 6. Derogada** la disposició addicional cinquena per la **Llei 21/2001**, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives.
- 7. Desplegat** l'article 59.3 per la **Llei 20/2001**, de 28 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2002.
- 8. Desplegat** l'article 59.3 per la **Llei 11/2004**, de 27 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2005.
- 9. Suspesos i aixecats**, posteriorment, de l'article 58 al 64 pel **Recurs d'inconstitucionalitat número 3726/97**, promogut pel president del Govern contra determinats preceptes d'aquesta Llei.
- 10. Desplegada per l'Acord GOV/137/2009**, d'1 de setembre, per a l'aprovació del Pla d'aplicació de la recaptació del gravamen finalista previst a la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya per a l'any 2008.
- 11. Desplegada pel Decret 27/2001**, de 23 de gener, pel qual s'aprova el Reglament de les associacions del voluntariat de protecció civil de Catalunya.
- 12. Desplegat** l'article 59.3 per la **Llei 14/2000**, de 29 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2001.

Modificacions secundàries

13. Desplegada pel Decret 291/1999, de 9 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització i funcionament de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

14. Desplegat l'article 59.3 per la Llei 20/1998, de 29 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1999.

15. Modificat l'apartat 1 de l'article 59 per la Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives. (Correcció d'errades en el DOGC núm. 4218, pàg. 16815, de 14.9.2004.)

16. Afegit un paràgraf 4 a l'art. 63 per la Llei 15\1997, de 24 de desembre, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

17. Desplegada per l'Ordre ECF/43/2006, de 20 de febrer, per la qual s'aprova el model 900 del gravamen de protecció civil.

18. Desplegat l'article 59.3 per la Llei 6/2004, de 16 de juliol, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2004. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 4218, pàg. 16815, de 14.9.2004.)

19. Desplegada per l'Ordre ECF/45/2002, de 22 de febrer, per la qual s'aprova i es fa públic el model d'autoliquidació del gravamen creat per la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya.

20. Desplegada per l'Ordre de 15 de desembre de 2000, per la qual s'aprova i es fa públic el model d'autoliquidació del gravamen creat per la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya.

21. Desplegada pel Decret 160/1998, de 23 de juny, pel qual es regula el procediment de gestió del gravamen establert per la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya.

22. Modificats els articles 58, 59, 62 i 63 i **afegida** la disposició addicional sisena per la Llei 26/2009, del 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives.

23. Desplegada pel Decret 82/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adaptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures, establert en l'article 7 de la Llei 4/1997, i també determina l'estructura del contingut dels plans d'autoprotecció (establert en l'article 20 de la Llei 4/1997)

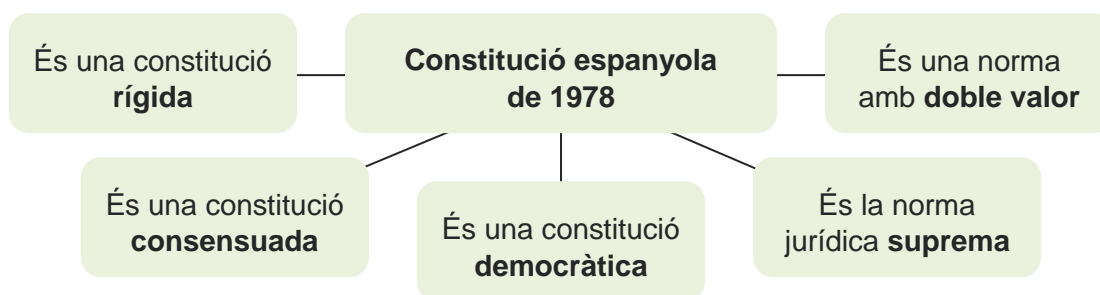
Annex 1. Introducció jurídica

1.1 Constitució espanyola de 1978

Definició

La **Constitució espanyola** de 1978 és en el sentit material el recull dels principis fonamentadors que han de regir l'ordre social, polític i econòmic de la societat. En el sentit formal, és la norma suprema de l'ordenament jurídic espanyol.

La Constitució espanyola compleix les següents característiques:

Segons la **piràmide de Kelsen** o el **principi de jerarquia normativa**, tota norma rep el seu valor d'una norma superior. En el cas del dret espanyol, la norma suprema és la Constitució espanyola i se segueix la normativa jeràrquica que es presenta a continuació:

1.2 Competències a l'estat d'autonomies

La Constitució espanyola de 1978 va establir els principis necessaris per fer el trànsit d'un estat centralitzat a un **estat d'autonomies**, amb una **descentralització dels poders polítics i administratius**. Per aquest motiu, proclama el reconeixement i la garantia del dret a l'autonomia de les nacionalitats i de les regions, principi d'autonomia que es ratifica quan declara les comunitats autònomes com a entitats en què l'Estat s'organitza territorialment. D'aquesta manera, aquestes noves entitats territorials són cridades a participar en el poder polític de l'Estat, participació política que comporta la necessitat d'atribuir a les comunitats autònomes una sèrie de **competències que permetin el seu autogovern**.

En cas contrari, s'hauria produït una simple descentralització administrativa i no pas una **descentralització de caràcter polític** que és la que reconeix la Constitució.

Aquestes competències reconegudes en la Constitució permetran l'autogovern de la comunitat autònoma respectiva, la qual podrà formar el seu **propi ordenament jurídic** i exercir la seva **potestat legislativa**.

Una de les característiques que presenta la distribució de competències és la legalitat, ja que la competència sobre determinades matèries que es distribueixen entre l'Estat i la comunitat autònoma ha de ser reconeguda en el mateix **Estatut d'autonomia**, el qual és aprovat per una llei orgànica. En conseqüència, s'ha d'acudir a l'Estatut d'autonomia per tal de determinar la legalitat de l'atribució d'una competència a la comunitat autònoma. La norma estatutària es converteix així en la norma atributiva de competències, sense oblidar (en paraules del Tribunal Constitucional) el principi de **supremacia de la Constitució sobre la resta de l'ordenament jurídic**. Els estatuts d'autonomia formen part d'aquest ordenament com a norma institucional bàsica de la comunitat autònoma que l'Estat reconeix i empara.

Per tal d'atendre l'abast de les competències que l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC) atribueix a aquesta nacionalitat, cal estudiar els elements estructurals del nostre **sistema de distribució de competències**, a partir del qual podem trobar el significat del seu contingut.

1.2.1 Concepte de competència

Definició

En el llenguatge constitucional i, en general, en el camp del dret públic s'utilitza la expressió **competència** per designar el conjunt de funcions que l'ordenament jurídic atribueix a un subjecte públic en una determinada matèria. Dit d'una altra manera, la competència és el poder vàlid i eficaç d'actuació normativa o executiva en un àmbit concret de la realitat que s'ha atribuït a un determinat òrgan o ens.

El concepte de competència inclou, doncs, diferents elements que cal distingir:

Fonament constitucional o norma atributiva

Les **normes que donen poders als ens públics** són les normes atributives de competències. La Constitució atribueix a l'Estat un llistat de competències (art. 149.1 CE), mentre que la norma atributiva de competències a la Generalitat de Catalunya és l'Estatut d'autonomia (títol I EAC), encara que excepcionalment podria ser una llei estatal (art. 150.1 i 2 CE).

Titular o subjecte

És l'ens, l'òrgan o la institució **a qui se li ha atribuït el poder**. La titularitat de la competència recau en l'òrgan o la institució que la té atribuïda. Els titulars de les competències són els subjectes públics als quals les normes confereixen unes determinades potestats que poden exercir segons els seus propis criteris, dins dels límits constitucionals. El repartiment de competències que es fa en la Constitució i l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC) és només entre l'Estat i la Generalitat. Si un ens exerceix unes competències perquè l'altre els hi ha delegat, aleshores no n'és titular.

Matèria o objecte

És el **conjunt d'activitats, funcions i instituts jurídics relatius a un sector de la vida social** (STC 132/1982). Es tracta d'un bloc més o menys homogeni de la realitat que pot ser objecte de l'exercici d'una determinada potestat pública. La matèria és l'objecte de la competència. Els llistats de la Constitució (art. 149.1 CE) i de l'Estatut d'autonomia (títol I EAC) contenen les matèries sobre les quals l'Estat i la Generalitat exerceixen determinades funcions. La delimitació de les matèries és una de les tasques més importants i més difícils en el conjunt de l'operació de repartiment de competències, així ho ha reconegut en alguna ocasió el Tribunal Constitucional (STC 40/1982 i 125/1984). Ni la Constitució ni l'Estatut segueixen un criteri uniforme a l'hora de designar l'àmbit material de les competències.

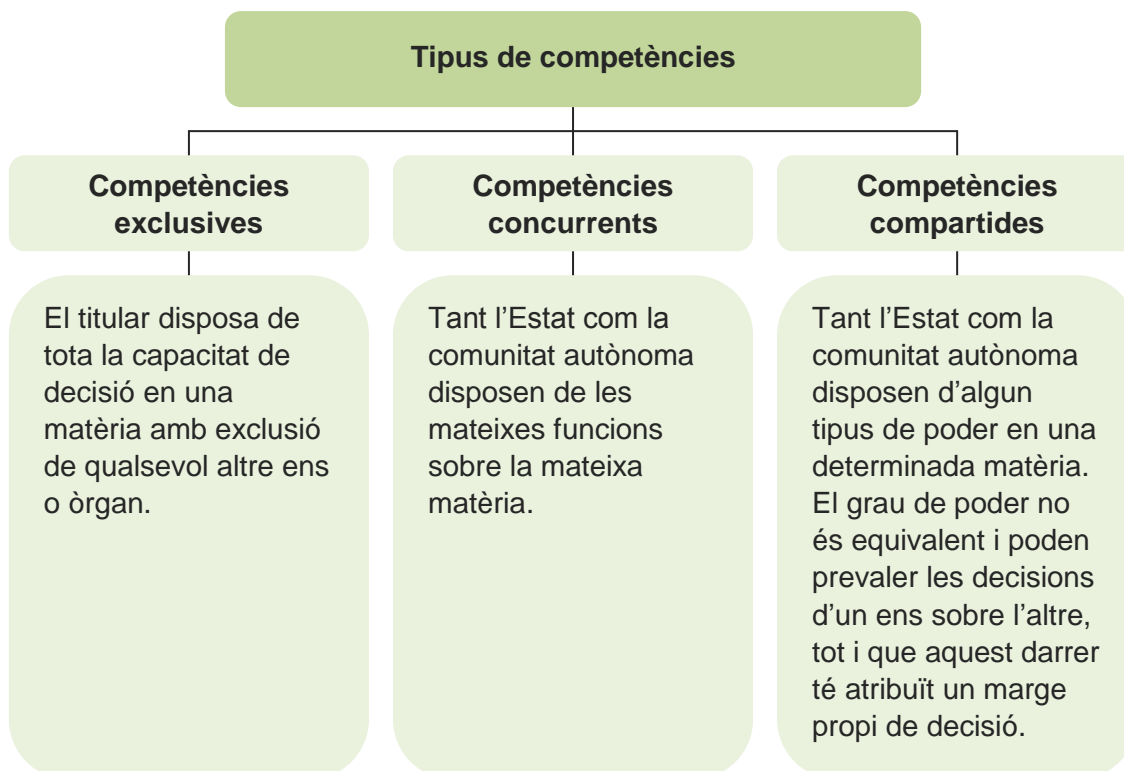
Abast funcional

És la **potestat jurídica concreta d'actuació** que s'ha atribuït a un ens determinat. La funció expressa la forma d'actuació, és a dir, si la competència és normativa o executiva. Les competències atribueixen als seus titulars un conjunt de funcions, és a dir, potestats públiques d'actuació sobre determinats àmbits materials. En el nostre sistema constitucional podríem distingir diverses funcions normatives (legislació, legislació bàsica, normativa bàsica, etc.) i diferents funcions no normatives (potestat executiva, gestió, administració).

A banda d'això també es parla de principi de competència quan ens referim a la **distribució de competències entre Llei ordinària i Llei orgànica** (art. 81 CE).

1.2.2 Les competències exclusives, concurrents i compartides

És tradicional fer una distinció bàsica entre **tres tipus diferents de competències** en la distribució operada entre l'Estat i les comunitats autònomes, en aquest cas, entre l'Estat i Catalunya. El criteri que permet distingir les competències exclusives de les competències compartides és el **grau de disponibilitat** que gaudeix cada titular en una determinada matèria.

1 Competències exclusives

El concepte d'**exclusivitat** és sinònim del concepte de reserva absoluta de totes les potestats públiques sobre una matèria determinada. D'aquesta manera, l'exclusivitat implica una **clara divisió de matèries** i l'atribució consegüent de totes les funcions públiques a l'ens que passa a detenir la competència, en virtut del repartiment establert per la Constitució i l'Estatut. Això significa que una competència és exclusiva quan l'òrgan se'n reserva absolutament la titularitat, en el sentit d'impedir que l'un o l'altre puguin tenir competències també sobre la mateixa matèria.

Definició

Una **competència és exclusiva**, doncs, quan l'Estat o la comunitat autònoma poden desenvolupar lliurement la funció legislativa i l'activitat de prestació i gestió dels serveis administratius corresponents. En aquest sentit, s'entén com a competència exclusiva la que de manera íntegra correspon a un ens, sense que l'altre pugui assumir ni tan solament l'execució (STC 1/1982).

L'exclusivitat es caracteritza, doncs, per un fet decisiu i revelador: la situació de **monopoli** en l'exercici de funcions públiques amb relació a una determinada matèria, de manera que l'exercici de les funcions esmentades per part d'un sol ens titular comporta, en aquesta figura, l'exclusió de la intervenció d'un altre poder públic. L'efecte principal de l'exclusivitat d'aquestes competències s'indica en l'Estatut, quan diu: "En l'exercici de les seves competències exclusives correspon a la Generalitat la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, inclosa la inspecció".

2 Competències concurrents

En la competència concurrent succeeix precisament el contrari a l'exclusivitat:

Definició

La **competència concurrent** és quan hi ha **cotitularitat sobre una mateixa funció amb relació a la mateixa matèria**, d'acord amb el que puguin establir les previsions constitucionals que, en cada cas i respecte a cada país, siguin d'aplicació.

No obstant això, s'ha de destacar que el significat real i propi de la concurrència el trobem en els **règims federals**, en els quals els estats membres poden legislar sobre les matèries incloses en les llistes constitucionals, mentre la federació no faci ús de la competència legislativa que, sobre la mateixa matèria, la Constitució li reconeix simultàniament. Aquest és l'element propi i característic dels sistemes federals que, en el seu significat propi, no es pot traslladar al sistema autonòmic espanyol perquè en aquests no es dona un reconeixement explícit de cotitularitats en l'exercici d'una mateixa competència.

En el sistema de repartiment de competències espanyol, excepcionalment, la doctrina ha assenyalat com a **exemple de competència concurrent la que es dona en matèria de cultura** (art. 149.2 CE). Sobre aquesta matèria, el Tribunal Constitucional ha declarat que en aquesta matèria “el que es produeix és una concurrència de competències destinada a la preservació i l'estímul dels valors culturals propis del cos social des de la instància pública corresponent” (STC 49/1984), sigui l'Estat o la comunitat autònoma. Es tracta d'una concurrència total, en el sentit que tant l'Estat com la Generalitat poden complir funcions idèntiques sobre el mateix àmbit material.

3 Competències compartides

Definició

Una **competència és compartida** o de desenvolupament legislatiu quan tant l'Estat com la Generalitat disposen de funcions en tot o en part de l'àmbit material.

Es poden distingir **tres tipus de competències compartides**:

Tipus bases- desenvolupament

La **legislació bàsica** correspon a l'Estat i el **desenvolupament legislatiu** de les bases a la **Generalitat**, a més de les funcions executives. En aquesta competència la qüestió clau, i alhora la més problemàtica, és definir el concepte de bases per saber quina mena de desenvolupament poden fer les comunitats autònomes.

Tipus legislació- execució

La **legislació** correspon a l'Estat i l'**execució a la comunitat autònoma**. Aquesta manera de classificar les competències opera d'acord amb el tipus de funció desplegada, i es fa per mitja de la distinció entre la legislació i l'execució.

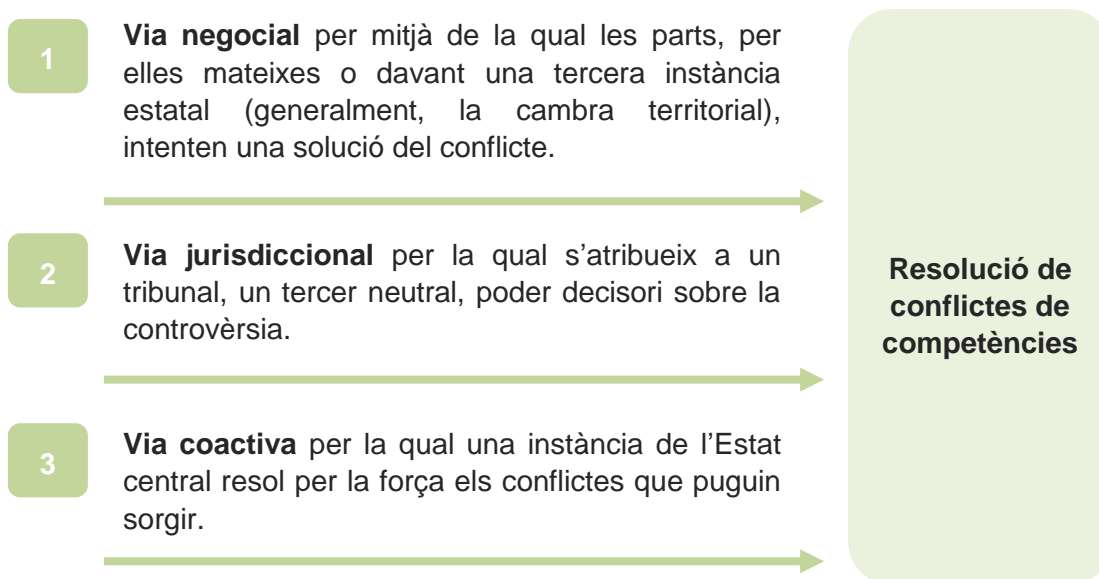
Compartida en la matèria

Una part de la matèria correspon a l'Estat i l'altra part a la comunitat autònoma, és a dir, comparteixen l'àmbit material de la competència, de tal manera que en una part de la matèria l'Estat exerceix totes les funcions, mentre la comunitat autònoma exerceix també totes les funcions sobre l'altra part. La matèria es pot dividir d'acord amb criteris diferents: la titularitat dels serveis, l'àmbit territorial de l'activitat o el seu interès general.

1.2.3 Vies per a resoldre els conflictes entre l'Estat i la Generalitat

El fet que sorgeixin conflictes entre l'Estat i les comunitats autònomes o entre aquestes comunitats pertany a la mateixa dinàmica d'un estat compost com l'espanyol, en el qual la divisió vertical del poder comporta lògicament que es plantegin diferències d'opinió o conflictes en l'exercici competencial. Per això, en el fonament dels estats compostos es troba la legitimació i la **conciliació dels conflictes**.

En dret comparat, han estat tres les vies que s'han concebut, de manera simultània, alternativa o subsidiària.

B1.2

El Reial decret 393/2007
(norma bàsica
d'autoprotecció)

1. Concepte d'autoprotecció

Amb el Reial decret 393/2007, de 23 de març, s'aprova la **Norma bàsica d'autoprotecció (NBA) dels centres, establiments i dependències dedicats a activitats que poden donar lloc a situacions d'emergència.**

La NBA ha estat la norma aplicable a Catalunya fins a l'entrada en vigor del Decret 82/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures; i la NBA continua sent aplicable a les comunitats autònomes que no hagin aprovat el seu propi catàleg.

Posteriorment el **Decret 82/2010 ha estat derogat** i actualment la norma que és d'aplicació a Catalunya és el **Decret 30/2015, de 3 de març**, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures.

Definició

La NBA defineix l'**autoprotecció** com el sistema d'accions i mesures, adoptades pels titulars de les activitats, públiques o privades, amb els seus propis mitjans i recursos, dins de l'àmbit de les seves competències, orientades a prevenir i controlar els riscos sobre les persones i els béns, a donar resposta adient a les possibles situacions d'emergència i a garantir la integració d'aquestes actuacions en el sistema públic de protecció civil. La NBA respon a un mandat imposat per la Llei estatal de protecció civil (Llei 2/85, de 21 de gener, de protecció civil).

2. Objectius de la NBA

Segons el redactat de la NBA, concretament al capítol de disposicions generals, apartat 1.1, el seu **objectiu** és establir els paràmetres essencials, de caràcter mínim, per a assolir les següents fites:

Objectius de la Norma bàsica d'autoprotecció

- Regular l'autoprotecció.
- Definir les activitats que estan obligades a seguir aquesta regulació.
- Elaborar, implantar i mantenir l'eficàcia del pla d'autoprotecció (PAU).

A aquesta llista podem afegir l'objectiu de donar compliment al mandat establert a la Llei 2/1985.

Definició

Si es té en compte la clàusula de supletorietat prevista a la CE (art. 149.3: “el dret estatal serà supletori del dret de les comunitats autònomes”), cal entendre que **la NBA és d'aplicació íntegra a les comunitats autònomes que no disposin d'una normativa pròpia** sobre la matèria. En dret, l'expressió “aplicació d'una norma amb caràcter supletori” significa que aquesta norma és d'aplicació en tot allò que no estigui ja regulat a la normativa específica.

3. Requeriments bàsics: obligacions de les persones titulars de les activitats

En alguns casos, les **obligacions establertes** són **de caràcter general** i la norma no concreta els procediments o requisits que s'han de complir o com se'ls ha de donar compliment. Són exemples d'això el fet que la NBA estableix l'obligatorietat que els PAU siguin elaborats per personal tècnic competent, sense concretar en cap moment quins requisits ha de complir un tècnic o tècnica per ser considerat competent.

A continuació s'indiquen les **obligacions establertes al Reial decret 393/2007 i a la NBA, per a les persones titulars de les activitats**:

Obligacions per a les persones titulars de les activitats (Reial decret 393/2007)

- Elaborar el pla d'autoprotecció.
- Presentar el PAU a l'òrgan competent.
- Implantar el PAU, és a dir, realitzar totes les accions necessàries per assegurar l'eficàcia operativa del pla d'autoprotecció.
- Informar i formar el personal sobre els continguts del PAU.
- Actualitzar el PAU.
- Mantenir-lo operatiu segons el programa de manteniment de mitjans i recursos.
- Remetre les dades especificades a l'annex IV de la NBA i informar de les modificacions del PAU a l'administració gestora competent.
- Integrar el PAU en altres plans de protecció civil.
- Informar sobre els simulacres a l'Administració.
- Revisar el PAU com a mínim cada tres anys.
- Col·laborar amb les administracions públiques en el marc d'aplicació corresponent de les normes de protecció civil.

1 Elaborar el PAU

L'article 4.1 del Reial decret 393/2007 i les disposicions generals de la NBA, apartat 3.1.4, estableixen que les persones titulars de les activitats són les responsables d'**elaborar el PAU** amb el **contingut mínim definit a l'annex II de la NBA** i amb els criteris establerts a l'apartat 3.3 de la mateixa Norma.

La NBA, a l'apartat 3, defineix el **PAU** com:

Cita

“Document que estableix el marc orgànic i funcional previst per un centre, establiment, espai, instal·lació o dependència, amb l'objecte de prevenir i controlar els riscos sobre les persones i els béns i donar la resposta adient a les possibles situacions d'emergència, a la zona sota la responsabilitat del titular de l'activitat, garantint la integració d'aquestes actuacions amb el sistema públic de protecció civil. El PAU aborda la identificació i avaluació de riscos, les accions i mesures necessàries per a la prevenció i control de riscos, així com les mesures de protecció i altres actuacions a adoptar en cas d'emergència.”

Criteris per a l'elaboració del PAU

- Segons la NBA, el PAU “ha d'estar redactat i signat per un **tècnic competent** capacitat per dictaminar sobre aquells aspectes relacionats amb l'autoprotecció davant dels riscos als quals estigui subjecta l'activitat, i subscrit igualment pel titular de l'activitat, si és una persona física, o per una persona que li representi, si és persona jurídica”.

La NBA no concreta què significa “tècnic competent”, ni quina titulació o preparació o experiència cal tenir per ser considerat capacitat per elaborar PAU de les activitats incloses a l'annex I. Per tant fa un intent de dotar de qualitat a aquests plans però deixa la porta oberta a interpretacions diverses sobre qui pot ser considerat o no com a tècnic o tècnica competent.

- Els **procediments preventius i de control de riscos** han de tenir en compte tota una sèrie de requisits, entre els quals figuren:
 - Codis de bones pràctiques.
 - Permisos especials de treball.
 - Comunicació a la persona titular de l'activitat de les anomalies o incidències.
 - Compliment d'un programa d'actuacions preventives o de manteniment de les instal·lacions i equips de risc, així com dels equips i sistemes de protecció associats.

Críteris per a l'elaboració del PAU

- S'ha d'establir, dins de l'organització i amb el personal existent, una **estructura organitzativa i jerarquizada** i s'han de fixar les funcions i responsabilitats de tots els membres d'aquesta organització en cas d'emergència.

- La persona titular de l'activitat ha de designar una persona com a **responsable única de la gestió de les actuacions orientades a la prevenció i el control de riscos**. Lògicament, cal entendre aquesta responsabilitat, sense perjudici de les seves obligacions i responsabilitats com a titular de la instal·lació.

Aquest requeriment pretén garantir la participació activa del personal de l'activitat en aquest tipus d'actuacions, intentant evitar aquelles situacions en les quals el PAU és elaborat per empreses externes i el personal de l'activitat no participa ni en l'elaboració del PAU ni en la resta d'actuacions relacionades amb l'autoprotecció.

- La persona titular de l'activitat ha de designar una persona responsable única, amb autoritat i capacitat de gestió, que serà el **director o directora del pla d'actuació en emergències** (aquest "pla" és un dels punts del PAU, i seria equivalent a un "manual d'actuació"). El director o directora d'aquest pla serà la persona responsable d'activar-lo d'acord amb els criteris d'activació establerts en el propi pla; de notificar aquesta activació a les autoritats competents en matèria de protecció civil; d'informar el personal afectat i d'actuar de forma immediata per a reduir les conseqüències de l'accident o succés.

- El **pla d'actuació en emergències** ha de detallar els **possibles accidents** o situacions que poden donar lloc a una emergència i els **procediments d'actuació a aplicar en cada cas**, és a dir, les actuacions a fer en funció de la gravetat de la situació.

Aquests procediments han de garantir com a mínim:

- detecció i alerta
- alarma
- intervenció coordinada
- refugi, evacuació i socors
- informació durant l'emergència a totes les persones que puguin estar exposades al risc
- petició i recepció d'ajuda externa

Índex dels plans d'autoprotecció definit a la NBA

Capítol 1	→	Identificació dels titulars i de l'emplaçament de l'activitat
Capítol 2	→	Descripció detallada de l'activitat i del medi físic en el qual es desenvolupa
Capítol 3	→	Inventari, anàlisi i avaluació de riscos
Capítol 4	→	Inventari i descripció de les mesures i mitjans d'autoprotecció
Capítol 5	→	Programa de manteniment de les instal·lacions
Capítol 6	→	Pla d'actuació en emergències
Capítol 7	→	Integració del PAU en altres d'àmbit superior
Capítol 8	→	Implantació del PAU
Capítol 9	→	Manteniment de l'eficàcia i actualització del PAU
Annex I	→	Director de comunicacions
Annex II	→	Formularis per a la gestió d'emergències
Annex III	→	Plànols

2 Presentar el PAU a l'òrgan competent

Per l'atorgament de la llicència, permís o autorització necessaris per a iniciar l'activitat, s'ha de **presentar el PAU a l'òrgan competent** (article 4.2 del Reial decret 393/2007 i disposicions generals de la NBA, apartat 3.1.4) i **informar-lo de qualsevol modificació** o canvi substancial en la instal·lació sempre i quan aquest canvi afecti a l'autoprotecció (disposicions generals de la NBA, apartat 3.1.4).

En el cas d'activitats existents que ja tinguin atorgada la llicència d'activitat o permís de funcionament o explotació en la data d'entrada en vigor del Reial decret 393/2007, la persona titular de l'activitat ha de presentar el PAU a l'òrgan de l'administració pública competent per a l'autorització de l'activitat, en el termini que aquesta estableixi (disposició transitòria única del Reial decret 393/2007).

3 Implantar el PAU

Les disposicions generals de la NBA, apartat 3.1.4, recullen l'obligatorietat de fer totes les **actuacions necessàries per assegurar l'eficàcia operativa del pla d'autoprotecció**, és a dir, que aquest sigui conegut per les persones que poden resultar afectades en cas d'emergència i especialment per les persones de la instal·lació que han d'actuar en cas d'emergència.

L'apartat 3.5 de la NBA, estableix que la implantació del PAU ha de comprendre, com a mínim:

- Formació i capacitació del personal.
- Mecanismes d'informació al públic.
- Provisió dels mitjans necessaris per l'aplicabilitat del pla.

4 Informar i formar el personal

El **personal al seu servei** ha d'estar **informat i format sobre els continguts del PAU** (disposicions generals de la NBA, apartat 3.1.4). La norma no concreta en aquest punt si com a "personal al seu servei" cal entendre únicament el personal que treballa habitualment a la instal·lació o bé si cal afegir a aquest personal, aquell altre que de forma puntual pugui ser contractat per la persona titular de l'activitat per fer determinades actuacions a la instal·lació. Més endavant, a l'apartat 3.6, la NBA, determina que per al personal assignat al PAU cal establir un programa d'activitats formatives (no informatives) periòdiques, tant teòriques com pràctiques, establint inclús sistemes per comprovar que s'han assolit els coneixements necessaris.

5 Actualitzar el PAU

Cal **mantenir actualitzat el PAU** (disposicions generals de la NBA, apartat 3.1.4) i facilitar a l'administració pública competent en matèria de protecció civil, les correccions, modificacions o actualitzacions del PAU (s'infereix de l'article 4.3 del Reial decret 393/2007).

6 Mantenir operatiu el pla

Per mantenir operatiu el PAU, s'estableix un **programa de manteniment dels mitjans i recursos** materials i econòmics necessaris (NBA, apartat 3.6) i cal conservar la informació sobre les actuacions de **manteniment de l'eficàcia del PAU**, a disposició de les administracions públiques (apartat 3.6.7 de la NBA).

7 Remetre dades de l'annex IV de la NBA

Les dades especificades a l'annex IV de la NBA han de ser remeses a l'administració competent gestora del registre esmentat a l'article 5 del Reial decret 393/2007, així com cal informar sobre les seves modificacions segons l'article 5.1 del Reial decret 393/2007 i disposicions generals de la NBA, apartat 3.1.4.

8 Integrar el PAU en altres plans de protecció civil

S'ha de facilitar a l'administració competent en matèria de protecció civil la informació necessària per tal que el PAU sigui **integrat en els plans de protecció civil** (disposicions generals de la NBA, apartat 3.1.4).

9 Informar sobre els simulacres a l'Administració

La **realització dels simulacres** previstos al PAU han de ser informats als òrgans competents en matèria de protecció civil de les administracions públiques (disposicions generals de la NBA, apartat 3.1.4). Aquests simulacres poden implicar l'activació total o parcial de les actuacions i mitjans contemplats al PAU (apartat 3.6.6 de la NBA) i s'han de realitzar amb la periodicitat que indiqui el propi PAU i **com a mínim un cop a l'any** (apartat 3.6.5 de la NBA). S'han d'avaluar els seus resultats, verificant i comprovant que:

- L'organització de resposta a l'emergència és eficaç.
- El personal assignat a l'organització de resposta està capacitat.
- Tot el personal de l'activitat està entrenat en la resposta a una emergència.
- Els mitjans assignats són adients i suficients.
- Els procediments d'actuació són adequats.

10 Revisar el PAU

L'apartat 3.7 de la NBA estableix una revisió periòdica del PAU **cada tres anys com a mínim**.

11 Col·laborar amb les administracions públiques

Finalment, s'obliga la persona titular de l'activitat a **col·laborar amb les administracions públiques** en el marc de les normes de protecció civil que els hi siguin d'aplicació.

A banda de les obligacions anteriors, a les quals ha de donar compliment la persona titular de l'activitat, la NBA estableix de forma explícita **obligacions per al personal al servei** de les activitats de l'annex I. Concretament, aquest personal té l'obligació de participar, en la mesura de les seves capacitats, en el PAU i ha d'**assumir les funcions que els hi assigni el PAU** (disposicions generals de la NBA, apartat 3.1.5). En aquest cas, sembla més evident que "personal al servei de les activitats" és un sinònim de "treballadors i treballadores propis de l'empresa".

B1.3

El Decret d'autoprotecció de la Generalitat de Catalunya

Introducció

Quatre anys després de l'entrada en vigor del Decret 82/2010, de 29 de juny, es va considerar convenient actualitzar el catàleg d'activitats i centres amb obligació d'autoprotecció en protecció civil (amb una estructura més senzilla i amb una relació d'activitats i centres més acurada i precisa), i millorar i simplificar el redactat del decret i els seus procediments.

Com a resultat d'aquest treball es va aprovar el **Decret 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures.**

1. Concepte d'autoprotecció

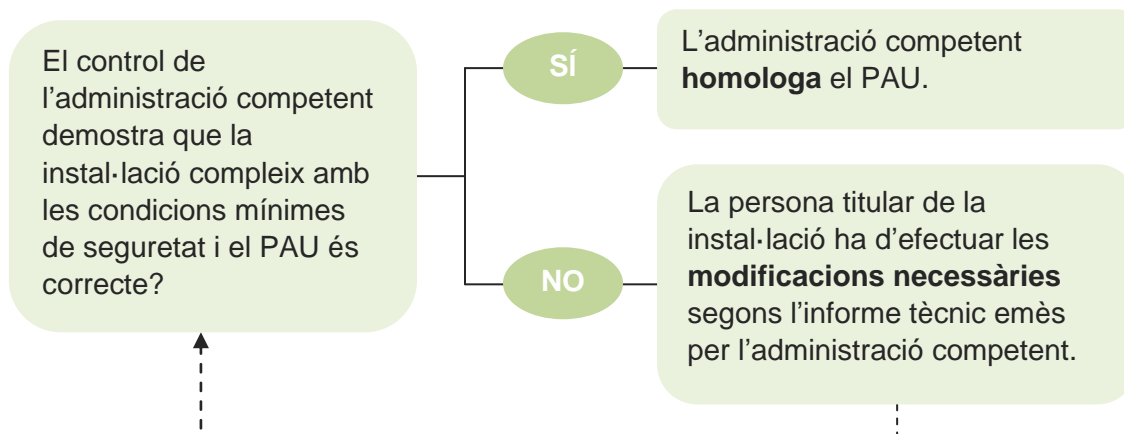
El Decret 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures, es basa en un concepte d'autoprotecció que va **més enllà de l'elaboració d'un pla d'autoprotecció**, entenent que el PAU és una peça clau i fonamental però no pas l'única a tenir en compte per a garantir la seguretat en una instal·lació i en el seu entorn.

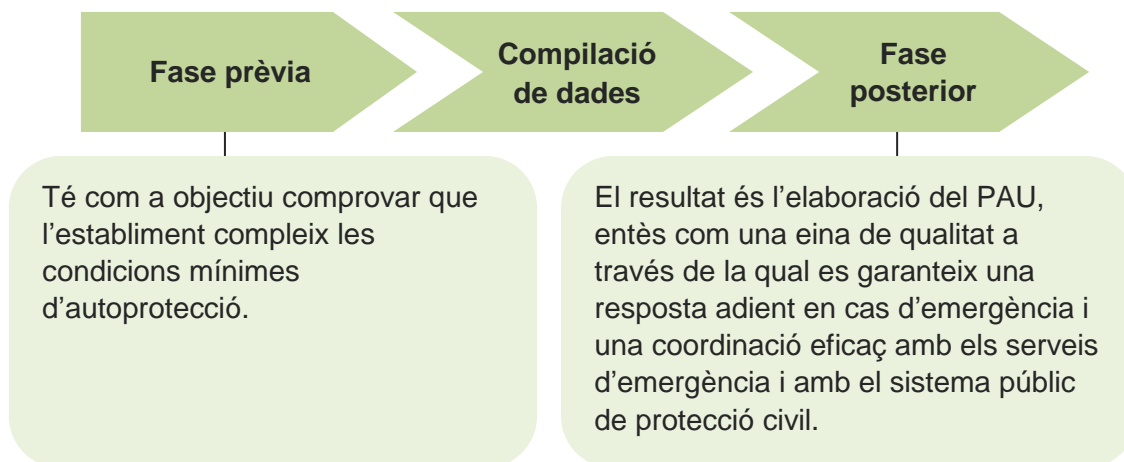
Definició

Segons l'annex VI del Decret d'autoprotecció, el **sistema d'autoprotecció** comprèn tot el conjunt d'accions i mesures que tenen com a objectiu prevenir i gestionar els riscos sobre les persones i els béns, i donar resposta suficient a les possibles situacions d'emergència, així com a garantir la integració d'aquestes actuacions amb el sistema públic de protecció civil.

El concepte d'autoprotecció es pot representar amb l'esquema següent:

L'autoprotecció, doncs, engloba varies fases:

2. Objectius del Decret 30/2015

El Decret d'autoprotecció respon a un **mandat imposat per la Llei 4/1997**, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya. Els articles 7 i 20 d'aquesta Llei estableixen literalment el següent:

Cita

Article 7.1

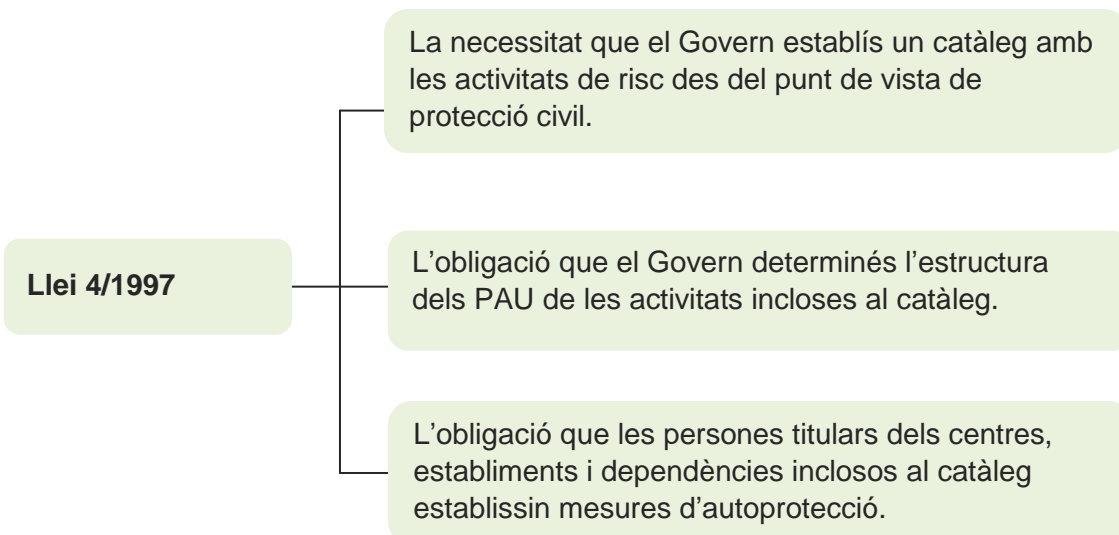
Les persones, les empreses i, en general, les entitats i els organismes que fan activitats que poden generar situacions de greu risc col·lectiu, de catàstrofe o de calamitat pública, i també els centres i les instal·lacions, públics i privats, que poden resultar afectats de manera especialment greu per situacions d'aquest caràcter, són obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i a mantenir els mitjans personals i materials necessaris per a afrontar situacions de risc i d'emergència.

Article 7.2

El Govern ha de determinar per reglament el Catàleg d'activitats i els tipus de centres a què es refereix l'apartat 1, i també les mesures mínimes a adoptar en cada cas, d'acord amb les directrius bàsiques d'autoprotecció establertes per la legislació vigent. En el procediment d'elaboració d'aquest Catàleg s'han d'escoltar les persones, les entitats i els centres afectats, directament o per mitjà de llurs organitzacions associatives.

[...] Article 20

El Govern ha de determinar per reglament l'estructura del contingut dels plans d'autoprotecció."

Per tant, el Decret d'autoprotecció, aprovat pel Govern de la Generalitat l'any 2015, és un **reglament executiu o de desenvolupament de la Llei 4/1997** de protecció civil de Catalunya.

Aquest reglament s'ha elaborat tenint en compte la **competència exclusiva** de la Generalitat en matèria de protecció civil, competència reconeguda a l'article 132.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Com a conseqüència d'aquest fet, el Decret d'autoprotecció difereix en certs aspectes de la NBA, ja que aquesta **no esdevé norma de mínims** per la Generalitat de Catalunya.

D'acord amb l'article 1.1, l'**objectiu** d'aquest Decret és:

Cita

"[...] Regular les actuacions destinades a adoptar les mesures d'autoprotecció i els mitjans personals i materials necessaris per afrontar situacions de risc i d'emergència a les empreses i, en general, les entitats i els organismes que poden resultar afectats de manera especial per situacions de greu risc col·lectiu, de catàstrofe o de calamitat pública, i també a les activitats, els centres i les instal·lacions i les seves dependències, públics i privats, que poden generar aquestes situacions."

Per assolir aquest objectiu final, l'article 1.2 del Decret detalla les **finalitats** següents:

Finalitats del Decret d'autoprotecció
<ul style="list-style-type: none">• Determinar el catàleg d'activitats de risc i que per tant, tenen obligació d'autoprotecció.
<ul style="list-style-type: none">• Establir el contingut mínim dels PAU de les activitats incloses al catàleg. El Decret estableix dos tipus d'índex en funció del nivell de risc de les activitats i crea les condicions per tal que els PAU siguin documents de qualitat, mitjançant la regulació de la figura del tècnic o tècnica competent per a l'elaboració dels PAU d'aquest tipus d'activitats.
<ul style="list-style-type: none">• Establir el procediment per valorar tècnicament les condicions d'autoprotecció de l'establiment o centre. Les condicions d'autoprotecció van més enllà de l'elaboració del PAU, i s'han de tenir en compte aspectes com ara la capacitat d'evacuació i el confinament, especialment en el cas d'instal·lacions ubicades en zones de risc dels plans especials de la Generalitat.
<ul style="list-style-type: none">• Assegurar el manteniment de les condicions i sistemes d'autoprotecció, a través d'un control periòdic per part de l'administració competent, que serveixi per detectar aquelles situacions en les quals no es fa el manteniment necessari per tal de garantir que els sistemes d'autoprotecció es mantenen plenament operatius.
<ul style="list-style-type: none">• Regular els mecanismes organitzatius i els mitjans dels quals han de disposar les activitats incloses dins de l'àmbit d'aplicació del Decret, per tal d'assegurar la detecció i resposta ràpida, imprescindibles per evitar efectes de gran intensitat o impacte en la població.
<ul style="list-style-type: none">• Establir els sistemes de coordinació entre les activitats incloses a l'àmbit d'aplicació del Decret i els serveis públics que formen part del sistema de protecció civil. En aquest sentit, el decret regula les trucades que han de fer les instal·lacions als serveis d'emergències, la informació que els han de facilitar i la integració dels PAU en els plans de protecció civil elaborats per les administracions competents.
<ul style="list-style-type: none">• Establir els sistemes de control per part de les administracions competents pel que fa a la validació dels PAU, al seu registre i a la seva correcta implantació.

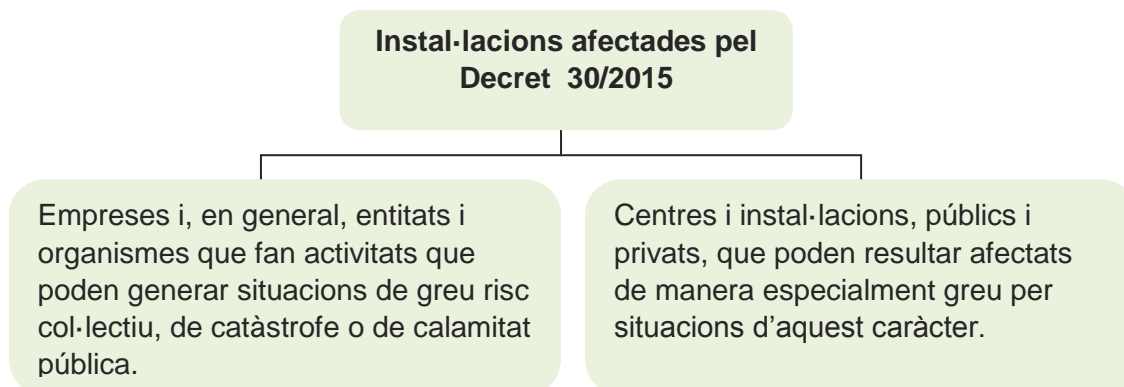
3. Àmbits d'aplicació del Decret d'autoprotecció

3.1 Àmbit territorial

Pel que fa a l'àmbit territorial d'aplicació del Decret 30/2015, aquest és d'aplicació a **tot el territori català**.

3.2 Àmbit material

Pel que fa a l'**àmbit material**, conceptualment, estan incloses dues tipologies bàsiques d'instal·lacions, que s'agrupen en diferents grups en funció del nivell de risc associat:

L'article 3 del Decret estableix literalment el següent:

Cita

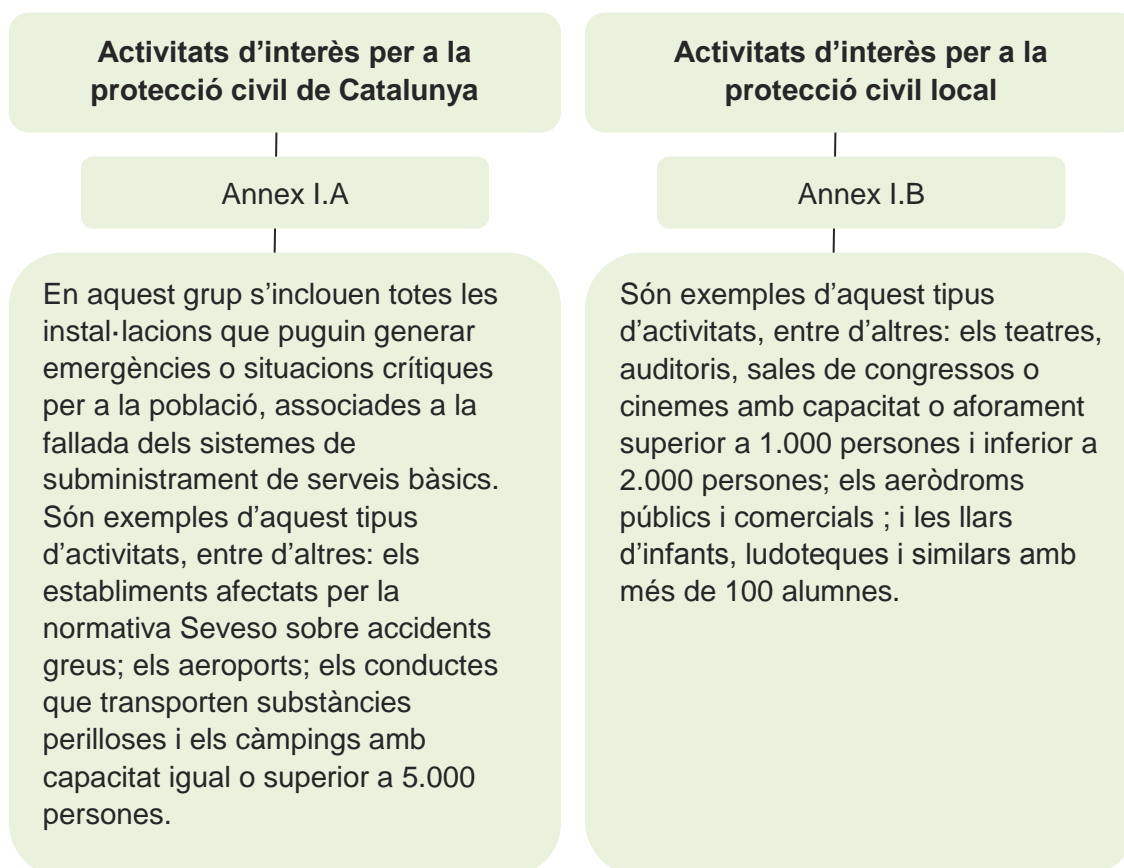
Article 3.1

Les disposicions d'aquest Decret s'apliquen a. les activitats i centres d'interès per a la protecció civil de Catalunya detallats a l'annex I, epígraf A, i a les activitats i centres d'interès per a la protecció civil local compresos a l'annex I, epígraf B

Article 3.2

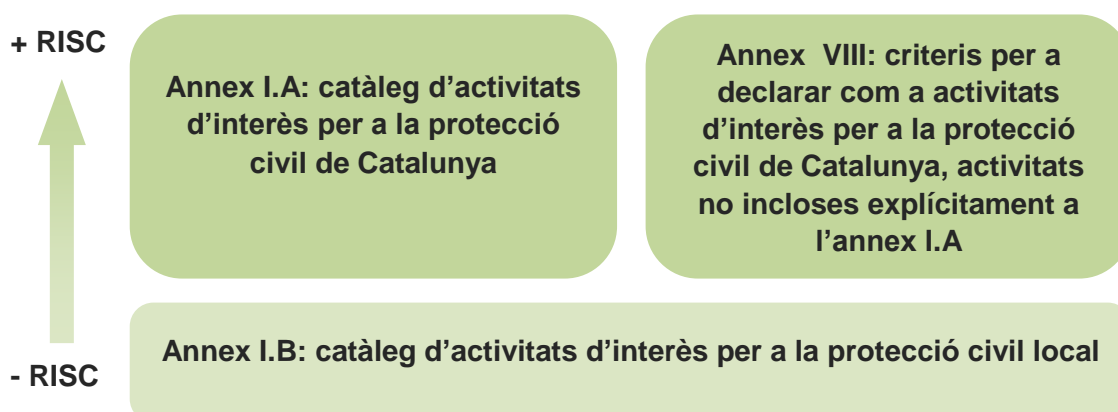
Igualment, la direcció general competent en matèria de protecció civil, en virtut del que estableixen l'article 16.a) i l'annex VIII, o bé el municipi afectat, d'acord amb l'article 17.c), d'ofici o a petició de la persona interessada, poden incloure dins de l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret noves activitats i centres que, sense estar inclosos en els epígrafs A i B de l'annex I, presentin un especial risc o un risc significatiu, respectivament, seguint el procediment que assenyalen els articles 20, 21, 22 i 23."

És a dir, el Decret afecta les activitats susceptibles de generar una emergència de protecció civil i classifica aquestes activitats en **dos grups bàsics**:

Complementàriament, el Decret estableix tota una sèrie de **critèris**, detallats a l'annex VIII, que permeten que l'Administració de la Generalitat, a través d'una resolució de la direcció general competent en matèria de protecció civil, pugui declarar com a instal·lació d'interès per a la protecció civil de Catalunya, una **determinada instal·lació no inclosa** explícitament a l'annex I.A però que presenti un risc o una vulnerabilitat especials.

La figura següent resumeix l'àmbit d'aplicació del Decret:

Fent una comparativa amb la NBA, s'observa que l'àmbit d'aplicació del Decret supera el de la norma estatal:

- L'**annex I.A recull la majoria d'activitats incloses** dins l'àmbit d'aplicació de la NBA, i **n'afegeix d'altres**, que són considerades també de risc elevat (tot i no estar incloses a la norma estatal).
- L'**annex I.B recull activitats no incloses a la NBA**, que presenten un nivell de risc menor que les de l'annex I.A, però no menyspreable i que provocarien un gran impacte social en cas que es produeixi un accident (per exemple: escoles, concerts o espectacles a l'aire lliure, etc.).

D'acord amb l'article 3.6 del Decret, i de la mateixa manera que ho estableix la NBA, queden **excloses del control administratiu i del registre de la Generalitat** (no pas de la resta d'obligacions recollides al Decret, com per exemple, de l'obligació de disposar d'un PAU), aquells centres, establiments o instal·lacions dependents dels organismes següents:

- Ministeri de Defensa.
- Institucions penitenciàries.
- Forces i cossos de seguretat.
- Resguard duaner.
- Òrgans judicials.

3.3 Entrada en vigor

Segons la disposició final quarta, aquest Decret entra en vigor al cap d'un mes de la seva publicació en el DOGC, és a dir, el 5/04/2015

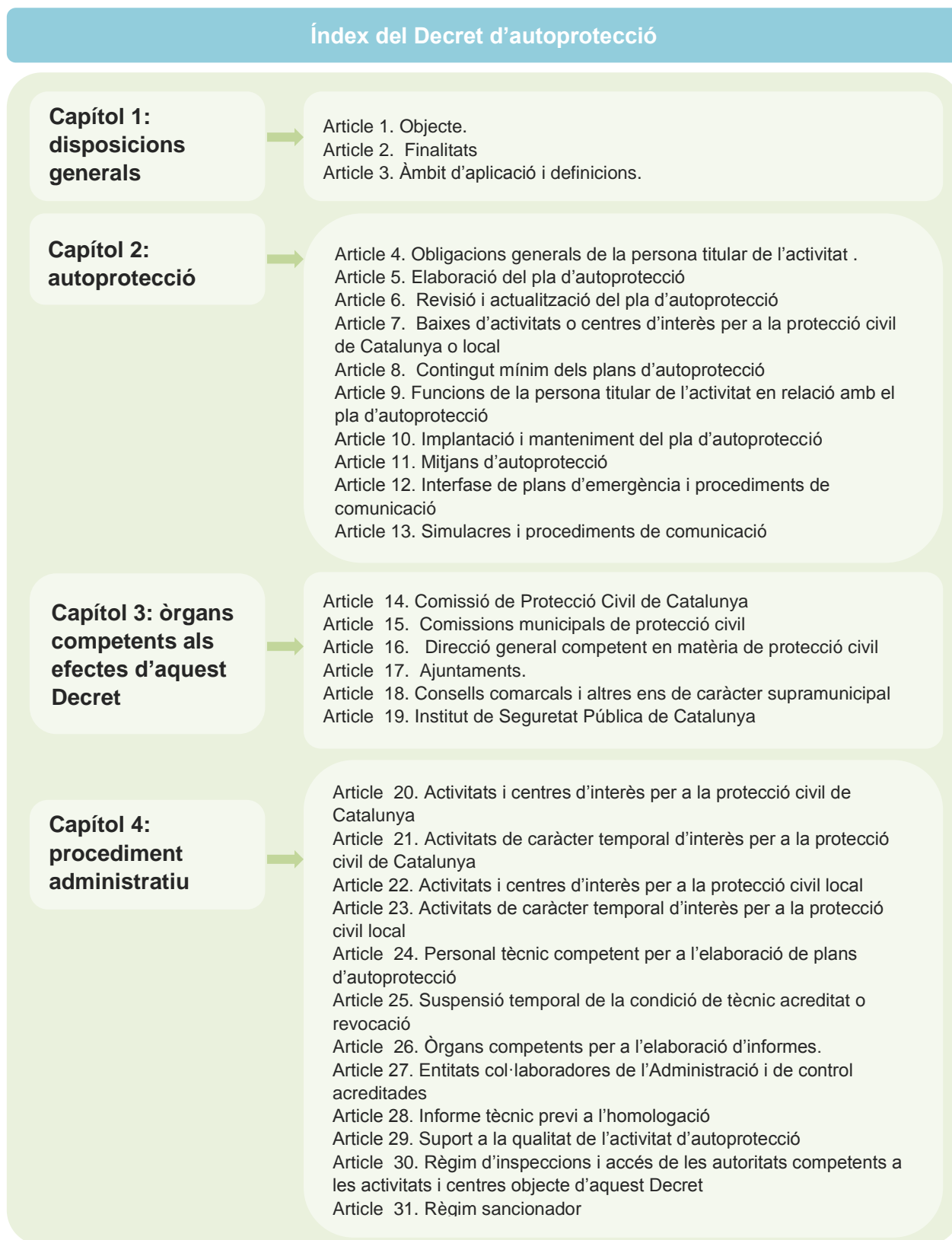
No obstant això, les persones titulars dels centres i activitats afectats per l'annex III, relatiu a mitjans d'autoprotecció mínims, disposen del **termini màxim d'un any** des de la publicació del present Decret per donar compliment a les previsions que s'estableixen a l'annex esmentat (entrada en vigor el 05/03/2016).

Important

Les persones titulars d'activitats afectades per aquest Decret que tinguin **més de deu centres**, instal·lacions o establiments ubicats a Catalunya, poden adreçar a la direcció general competent en matèria de protecció civil una **sol·licitud motivada de modificació dels terminis del compliment** de les obligacions que es deriven d'aquest Decret. La direcció general competent en matèria de protecció civil ha de resoldre de manera motivada sobre el calendari alternatiu de compliment de les obligacions esmentades en el termini de dos mesos. La manca de notificació de la resolució en el termini esmentat determina l'acceptació i, per tant, la persona interessada ha d'entendre estimada per silenci positiu la sol·licitud efectuada..

4. Estructura del Decret d'autoprotecció

El Decret 30/2015 conté un preàmbul, 31 articles, sis disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, una disposició derogatòria i quatre disposicions finals. Els articles s'agrupen en capítols, en funció del tema que tracten:

Annexos

- Annex I:** Catàleg d'activitats i centres amb obligació d'autoprotecció en protecció civil.
- Annex II:** Contingut mínim dels plans d'autoprotecció.
- Annex III:** Mitjans d'autoprotecció mínims.
- Annex IV:** Continguts mínims del registre electrònic de plans d'autoprotecció.
- Annex V:** Dades prèvies a comunicar en cas de simulacre.
- Annex VI:** Definicions
- Annex VII:** Complementarietat
- Annex VIII:** Criteris d'inclusió en catàleg

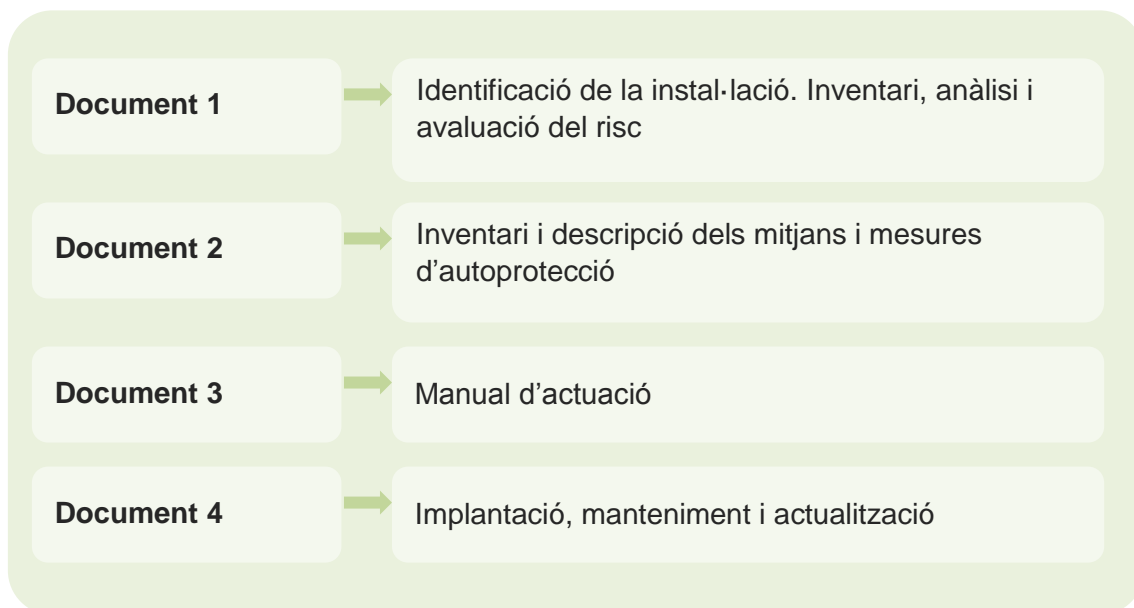
5. Requeriments bàsics

A títol de resum, es destaquen les següents **obligacions** comunes per a **les persones titulars** de totes les activitats afectades pel Decret:

Obligacions per a les persones titulars (Decret 30/2015)
<ul style="list-style-type: none">• Garantir les condicions d'autoprotecció del centre.
<ul style="list-style-type: none">• Comunicar a l'administració pública competent, que la instal·lació es troba afectada pel Decret.
<ul style="list-style-type: none">• Designar una persona com a cap d'emergència, amb autoritat i amb capacitat de gestió, responsable de la gestió de les actuacions encaminades a la resposta davant les emergències d'acord amb el contingut del manual d'actuació segons el que estableix l'annex II del Decret d'autoprotecció.
<ul style="list-style-type: none">• Elaborar el PAU de l'activitat, tenint en compte que el PAU ha de complir els requisits que estableix el Decret.
<ul style="list-style-type: none">• Presentar el PAU a l'administració competent en matèria de protecció civil, per tal que aquesta administració valori si el PAU compleix els requisits indispensables per a la seva homologació.
<ul style="list-style-type: none">• Incorporar al PAU les modificacions que l'administració competent en matèria de protecció civil hagi considerat adients.
<ul style="list-style-type: none">• Remetre a l'administració competent en matèria de protecció civil, les dades que es detallen a l'annex IV i que són imprescindibles per a la gestió de les possibles emergències.
<ul style="list-style-type: none">• Fer totes les actuacions necessàries per a la correcta implantació del PAU: formar els treballadors, informar els usuaris i usuàries i fer, almenys, un simulacre anual, que ha de ser comunicat a l'administració competent.

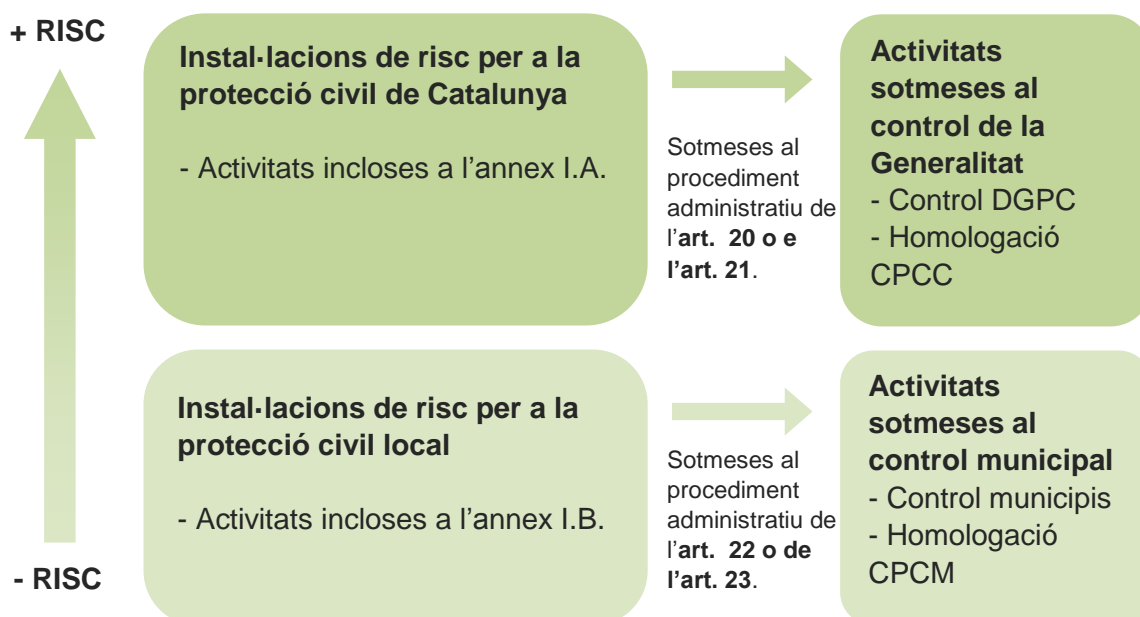
El **contingut mínim dels PAU** que preveu el Decret d'autoprotecció s'estructura en quatre documents:

Contingut mínim d'un pla d'autoprotecció previst pel Decret 82/2010

6. Procediment administratiu

Simplificadament, es pot dir que el Decret estableix **dos tipus de procediments administratius**, en funció del risc de les activitats, tal com es resumeix a la figura següent:

6.1 Activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya: Annex I.A

Les activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya són les que presenten un risc més elevat. Es considera que poden generar emergències amb efectes sobre el municipi en el qual s'ubiquen i amb efectes sobre els municipis veïns. Per aquest motiu, l'administració responsable del procediment administratiu associat és la **Generalitat de Catalunya**, concretament la **Direcció General de Protecció Civil (DGPC)**, però també hi participen els ajuntaments potencialment afectats.

El Decret, pel que fa a les activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya, distingeix dos tipus de procediments administratius:

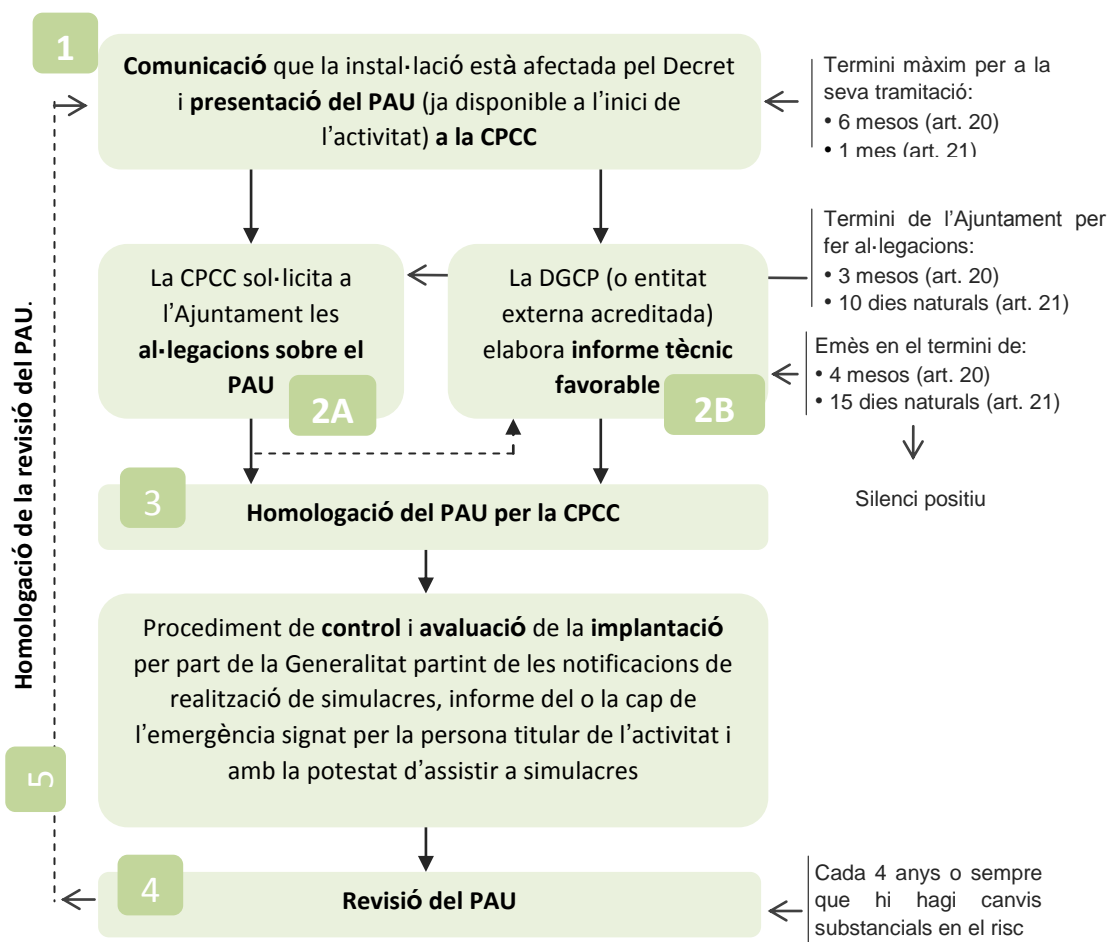
- El recollit en l'article 20 i que seria d'aplicació per a les d'activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya
- El recollit en l'article 21 i que seria d'aplicació per a activitats **temporals** d'interès per a la protecció civil de Catalunya

Cita (annex VI)

“**Activitat de caràcter temporal:** activitat classificada en els annexos d'aquest Decret i que es realitza en un espai o s'instal·la en un emplaçament determinat de manera autònoma i independent, per un període de temps concret i no superior a un mes. Les activitats de caràcter temporal poden ser puntuals o poden ser discontinües (periòdiques). Quan cessa una activitat de caràcter temporal puntual ja no es pot tornar a realitzar. Les activitats de caràcter temporal discontinu (periòdiques), quan cessa l'activitat, es tornen a realitzar el mateix any o també en anys successius. També s'inclouen dintre les activitats temporals les extraordinàries d'acord amb la normativa sectorial corresponent.”

La figura següent esquematitza el **procediment administratiu** genèric d'aquest tipus d'instal·lacions, concretant-se les peculiaritats dels tràmits establerts per l'**article 20 i per l'article 21** del Decret quan cal:

Procediment administratiu per a activitats de l'annex I.A

Pel que fa als passos del procediment que s'han numerat en l'esquema anterior, tenint en compte si aquests passos afecten activitats temporals (art. 21) o altres (art. 20), els requisits són:

1 Comunicació de l'afectació pel Decret i presentació del PAU a la CPCC

Des de l'inici de l'activitat, la persona titular de la instal·lació ha de comunicar a la direcció general competent en matèria de protecció civil (DGPC), que té una instal·lació, centre o dependència inclòs al catàleg d'activitats d'interès per la protecció civil de Catalunya, és a dir, inclòs a l'annex I.A del Decret; i alhora, sense perjudici del que estableixen altres normatives sobre l'obligació de disposar d'un pla d'autoprotecció, ha de **lliurar el PAU a la CPCC**. El contingut d'aquest PAU ha de ser d'acord amb el que estableix el Decret 30/2015 i els seus annexos.

Pel que fa a les activitats de caràcter temporal, l'art. 21 recull que el PAU s'ha de presentar a la CPCC en el termini d'un mes anterior a l'inici de l'activitat.

2A Sol·licitud d'al·legacions als ajuntaments

La CPCC ha de sol·licitar als **ajuntaments** dels municipis afectats per l'activitat, les seves **al·legacions sobre el PAU**.

Definició

Com a **municipis afectats per l'activitat**, cal entendre el municipi on s'ubica l'activitat i també aquells altres municipis que pugui resultar afectats per la instal·lació, és a dir, aquells altres municipis que estiguin inclosos dins de les zones d'afectació dels accidents identificats a l'anàlisi de risc.

Aquestes sol·licituds es vehiculen a través del registre electrònic dels PAU, o d'altres plataformes electròniques previstes per poder fer aquest tràmit, i els **ajuntaments** disposen d'un termini de **tres mesos** d'acord amb l'art. 20, i de **deu dies naturals d'acord** amb l'art. 21, per fer arribar les seves **al·legacions** a la CPCC, a través del registre corresponent. En el cas que no formulin cap al·legació, el procediment continua endavant.

Els ajuntaments poden realitzar aquest tràmit de manera directa o a través del consell comarcal corresponent o dels ens de caràcter supramunicipal recollits al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. També a través d'entitats avaluadores externes degudament acreditades.

2B Sol·licitud d'informe tècnic a la DGPC

Paral·lelament a la sol·licitud de les al·legacions municipals, **la CPCC sol·licita a la DGPC un informe tècnic** sobre el pla d'autoprotecció. Aquest informe tècnic ha de tenir en compte aspectes propis del contingut del pla d'autoprotecció i aspectes relatius a les condicions d'autoprotecció del centre, instal·lació, establiment o activitat.

La sol·licitud i tramesa d'aquest informe tècnic es fa a través del registre electrònic de PAU i ha de ser evacuat (emès) en el termini màxim de **quatre mesos** d'acord amb l'art. 20, i **quinze dies naturals** amb l'art. 21, des de la recepció del pla d'autoprotecció i pot ser elaborat directament per personal tècnic de la DGPC o a través d'entitats avaluadores externes degudament acreditades. El Decret contempla que la DGPC pugui tenir accés a les al·legacions formulades pels municipis afectats amb relació al PAU de l'activitat, de manera que aquestes poden ser tingudes en compte a l'hora d'elaborar l'informe tècnic.

En cas que sigui desfavorable, a través del registre corresponent, s'ha d'informar **la persona titular** per tal que en el termini de **quinze dies hàbils** (art. 20) o **deu dies naturals** (art. 21) **pugui aportar les al·legacions** i els documents que consideri. En el supòsit que la persona interessada formuli al·legacions i presenti documentació i/o incorpori modificacions al PAU, la DGPC s'ha d'emetre **un segon informe** en el termini màxim de **quinze dies hàbils** (art. 20) o **cinc dies naturals** (art. 21).

Si aquest darrer informe tècnic de la DGPC és desfavorable i mostra que el PAU de la instal·lació no compleix els requisits mínims per ser homologat, com que és **vinculant**, la CPCC no podrà homologar l'esmentat PAU. És més, en el cas que l'informe tècnic de la DGPC consideri que el PAU és homologable, la CPCC pot decidir no homologar-lo sobre la base de criteris tècnics objectius que no haguessin estat detectats en l'elaboració de l'informe (circumstància poc provable però prevista al Decret com una garantia de seguretat).

La manca d'emissió d'informe en el termini previst s'ha de considerar com un **informe favorable**, és a dir, si en el termini establert, la DGPC no emet el corresponent informe tècnic sobre el PAU, s'entendrà que aquest PAU és correcte. Aquesta circumstància ve donada pel fet que el Decret no pot contradir els supòsits de silenci administratiu positiu previstos a la Llei 30/92, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, supòsits establerts com una garantia pel ciutadà davant la inactivitat o el retard de l'administració competent.

3 Homologació del PAU per la CPCC

La **CPCC homologa els PAU** de les instal·lacions, partint de l'informe tècnic elaborat per la DGPC i tenint en compte les al·legacions fetes pels municipis afectats per la instal·lació.

Important

La vida del PAU no s'acaba un cop homologat, sinó ben al contrari: el PAU ha de ser **implantat, actualitzat i revisat**, com a garantia de la seva utilitat i correcte funcionament. El Decret estableix un procediment administratiu per comprovar-ho.

Abans de continuar, i centrant-nos principalment en les activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya, cal tenir clara la diferència entre **actualització** i **revisió**:

D'acord amb l'article 6 i l'annex VI del Decret:

Cita

*“**Actualització** del PAU: actuació que consisteix a modificar de manera sistemàtica les dades del pla d'autoprotecció que hagin tingut alguna variació, de manera que les dades que constin al pla siguin les actuals. L'actualització no implica una revisió del pla”. (annex VI)*

Es diferencia de la revisió del PAU pel fet que la **revisió** és una actuació més en profunditat. Segons el Decret:

Cita

*“**Revisió del pla d'autoprotecció:** actuació que consisteix a examinar de forma detallada un PAU i a efectuar les modificacions que calgui per tal d'adaptar-lo als canvis que s'hagin pogut produir en el risc, o bé a l'estructura o l'operativitat. Els plans d'autoprotecció han de ser **revisats**, sempre que s'hagi produït una modificació substancial i en un termini màxim de quatre anys des de la seva elaboració.” (Annex VI)*

“... llevat dels plans de les activitats i els centres sotmesos a la normativa de riscos inherents als accidents greus en què intervenen substàncies perilloses, que s'han de revisar segons la seva normativa específica.” (art. 6)

*[...] Una **modificació substancial** és qualsevol modificació de les característiques o del funcionament d'una activitat, centre, establiment, instal·lació o dependència que pot tenir repercussions perjudicials o importants per a la població, els béns i el medi ambient, des del punt de vista de la protecció civil”. (annex VI)*

Exemple

L'**actualització** seria adaptar el PAU als canvis que hagi pogut haver-hi en el personal implicat en la gestió de l'emergència o en els telèfons. I en canvi, la **revisió** seria un procés més complex, d'anàlisi de tot el PAU, per a adaptar-lo als canvis que hi hagi hagut en el risc o per analitzar el risc de l'activitat sobre la base de noves tècniques o metodologies.

La persona titular de la instal·lació ha de trametre a la CPCC les **actualitzacions dels PAU**, a través del registre que correspongui, i especificar la part del pla que hagi estat actualitzada. Les actualitzacions dels PAU no són homologades per la CPCC, però la **CPCC** sí que és **informada d'aquests canvis**.

4 Revisió del PAU

Com ja s'ha esmentat en el punt anterior, la persona titular de la instal·lació ha de trametre a la CPCC les **revisions del PAU**,

La revisió del pla ha de seguir el mateix procediment d'homologació inicial del PAU, en funció de la tipologia d'activitat de què es tracti.

5 Homologació de la revisió

El Decret recull en l'article 10 que:

- El pla d'autoprotecció ha de ser **implantat necessàriament durant el primer any** de vigència del pla i ha de ser mantingut de forma continuada.
- **Abans dels dos anys de vigència** del pla, la persona titular o responsable de l'activitat ha d'elaborar un **informe de descripció de les actuacions d'implantació del pla** fetes en el primer any, signat pel cap d'emergència. De forma **quadriennal**, cal elaborar un **informe de descripció de les actuacions de manteniment del pla** també signat pel cap de l'emergència.
- La persona titular del centre o activitat ha de conservar la documentació de totes les actuacions d'implantació i manteniment del pla. L'Administració competent pot requerir en qualsevol moment, com a obligació derivada del pla, la documentació esmentada.

La **CPCC homologa la revisió del PAU**, però aquesta homologació queda condicionada a la valoració que la DGPC faci d'aquesta revisió del pla amb tota la documentació que consideri oportuna.

6 Baixa de l'activitat

Finalment, en cas de cessament de l'activitat o en cas de desaparició de la causa que motiva la seva afectació, les persones titulars de les activitats i centres d'interès per a la protecció civil de Catalunya, així com les administracions que en tinguin constància justificada, han de **comunicar la baixa de l'activitat**. Aquesta comunicació s'ha de fer a la **DGPC**, a través del registre electrònic de plans d'autoprotecció o d'un altre registre establert per a aquest tràmit, en el termini de tres mesos. A partir d'aquest moment, queden exemptes de les obligacions establertes en el Decret.

6.2 Activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya declarades per l'Administració de la Generalitat

El Decret estableix tota una sèrie de **critèris**, detallats a l'annex VIII, que permeten que l'Administració de la Generalitat, a través d'una resolució de la direcció general competent en matèria de Protecció Civil, pugui declarar com a instal·lació d'interès per la protecció civil de Catalunya, una determinada instal·lació no inclosa explícitament a l'annex I.A però que presenti **un especial risc o vulnerabilitat**.

Cal entendre aquesta possibilitat com un mecanisme individualitzat, en el sentit que caldrà un **estudi detallat, cas per cas**, elaborat per personal tècnic de la DGPC, per declarar, de manera motivada, que una determinada

instal·lació no inclosa a l'annex I.A , presenta un nivell de risc tal que mereix la condició d'activitat d'interès per la protecció civil de Catalunya. D'aquesta manera es configura un procediment d'afectació diferent al de les activitats de l'annex I.A, ja que aquest annex conté categories o tipologies genèriques d'activitats, no pas instal·lacions concretes.

Important

Les activitats i centres que, mitjançant resolució de la persona titular de la DGPC, siguin declarades com a activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya perquè compleixen els criteris de l'annex VIII, queden subjectes al **procediment administratiu establert** en el Decret.

A continuació s'analitzen els **criteris de l'annex VIII** del Decret per declarar com a activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya:

- 1 Elements vulnerables i molt vulnerables, situats a la **zona d'intervenció**¹ d'accidents greus potencialment possibles als establiments afectats per la normativa d'accidents greus.
- 2 Elements molt vulnerables, d'aquest annex, ubicats a la **zona d'alerta**² d'accidents greus potencialment possibles als establiments afectats per la normativa d'accidents greus.
- 3 Elements vulnerables i molt vulnerables situats a les **zones de risc** que defineixen els plans elaborats per la Generalitat, d'acord amb la naturalesa de cada risc. Estan definits en el pla especial de la Generalitat.
- 4 Activitats o centres que presenten un risc especial per als seus ocupants perquè presenten **condicions que compliquen l'accés** dels serveis de rescat i salvament o perquè, per la seva situació respecte dels serveis de rescat i salvament, no poden rebre auxili en un termini inferior a 20 minuts.

Exemple

Un centre comercial amb capacitat per a 200 persones, ubicat en una zona on els serveis d'emergències no podrien arribar en un temps inferior a 20 minuts.

¹ Zona d'intervenció: és l'àrea en què les conseqüències dels accidents provoquen un nivell de danys que justifica l'aplicació immediata de mesures de protecció. Aquesta zona està definida a la normativa d'accidents greus i l'estimació del seu abast es fa d'acord amb els criteris de la Directriu bàsica de protecció civil per al control i planificació davant del risc d'accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses, aprovada pel Reial decret 1196/2003, de 19 de setembre.

² Zona d'alerta: és l'àrea en què les conseqüències dels accidents provoquen efectes que, encara que perceptibles per la població, no justifiquen la intervenció, excepte pels grups crítics de població. Aquesta zona està definida a la normativa d'accidents greus i l'estimació del seu abast es fa d'acord amb els criteris de la Directriu bàsica de protecció civil per al control i planificació davant del risc d'accidents greus en els que intervinguin substàncies perilloses.

5

Activitats o centres que presenten un especial risc per a la població interior o exterior i que es defineixin com a tals en els procediments d'ordenació del territori.

Exemple

Podrien tenir aquesta consideració els edificis de gran alçada, que presenten dificultats tant pel que fa a la seva evacuació com pel que fa a la intervenció dels serveis d'extinció d'incendis.

6

Altres activitats o centres que presenten un especial risc per a la població interior o exterior.

El **procediment** individualitzat associat a aquestes instal·lacions és el que es resumeix a continuació:

Procediment d'inclusió en l'annex I.A

1

Personal tècnic de la DGPC (d'ofici o a instància a part) fa un **estudi tècnic detallat de la instal·lació** i comprova que la instal·lació compleix algun dels criteris de l'annex VIII.

2

Resolució motivada de la DGPC:

- Declarant la instal·lació com a activitat d'interès per a la protecció civil de Catalunya.
- Especificant els terminis per al compliment de les seves obligacions.

3

La instal·lació té la consideració d'activitat d'interès per a la protecció civil de Catalunya i, per tant, resta **sotmesa al procediment administratiu del Decret**, respectant els terminis que estableixi la resolució de la DGPC.

6.3 Activitats d'interès per a la protecció civil local: Annex I.B

De manera simplificada, el procediment per aquesta tipologia d'activitats és homòleg al que segueixen les activitats contingudes a l'annex I.A, amb la diferència que en aquest cas, l'administració responsable de la tramitació del procediment administratiu és **l'ajuntament del terme municipal en el qual s'ubica l'activitat**.

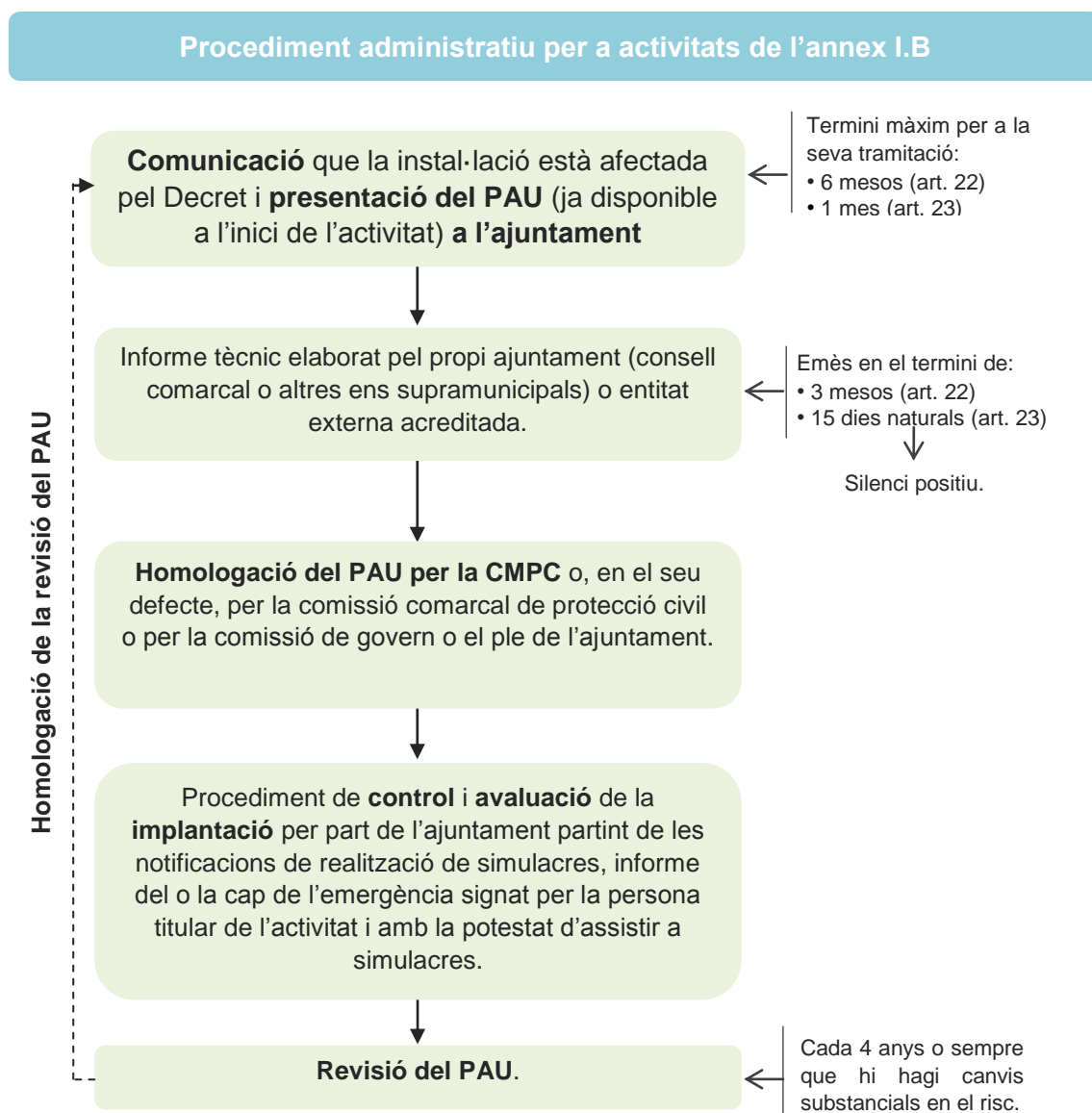
No participen en aquest procediment, ni l'administració autonòmica (excepte pel que fa a la potestat d'inspeccionar de manera excepcional les activitats d'interès per a la protecció civil local) ni els ajuntaments dels termes municipals veïns, ja que es parteix

de la base que el catàleg d'activitats d'interès per la protecció civil local inclou activitats que tenen un risc limitat al terme municipal en el qual s'ubiquen, és a dir, que són activitats que es preveu que en cas d'emergència, no afectarien als termes municipals veïns.

Cal fer esmena que **si una activitat afecta més d'un municipi**, d'acord amb l'article 3.4 del Decret 390/2015, tindrà la consideració d'**activitat d'interès per a la protecció civil de Catalunya**.

El Decret estableix el següent **procediment administratiu** per a aquestes instal·lacions en els articles:

- art. 22, per a les activitats i centres d'interès per a la protecció civil local
- art. 23, per a les activitats de **caràcter temporal** d'interès per a la protecció civil local

La **comissió municipal de protecció civil (CMPC)** és l'encarregada d'homologar els PAU de les instal·lacions, partint de l'informe tècnic elaborat per l'ajuntament i sempre i quan el PAU compleixi amb els requisits especificats en el Decret.

El Decret té en compte que actualment a Catalunya existeixen molts municipis que no disposen de comissió de protecció civil, per això **habilita a altres òrgans municipals** a assumir aquesta funció. Així, els municipis que no disposen de comissió pròpia de protecció civil, poden optar per delegar la seva funció d'homologació dels plans d'autoprotecció en la comissió comarcal de protecció civil o en la junta de govern del propi ajuntament. I en cas que l'ajuntament no disposi de junta de govern, l'homologació pot ser delegada en el ple de l'ajuntament.

A més, aquest mateix organisme ha d'**homologar la revisió dels PAU**, requerint del titular de l'activitat, si ho creu convenient, la documentació de totes les actuacions d'implantació i manteniment de l'anterior pla homologat.

En cas que cessi l'activitat o si desapareix la causa que en motiva l'afectació, les persones titulars d'activitats i centres d'interès per a la protecció civil local han de comunicar la **baixa de l'activitat** a l'ajuntament del terme municipal on s'ubica, a través del registre electrònic que correspongui, en el termini de tres mesos. A partir d'aquest moment, queden exemptes de les obligacions establertes en el Decret.

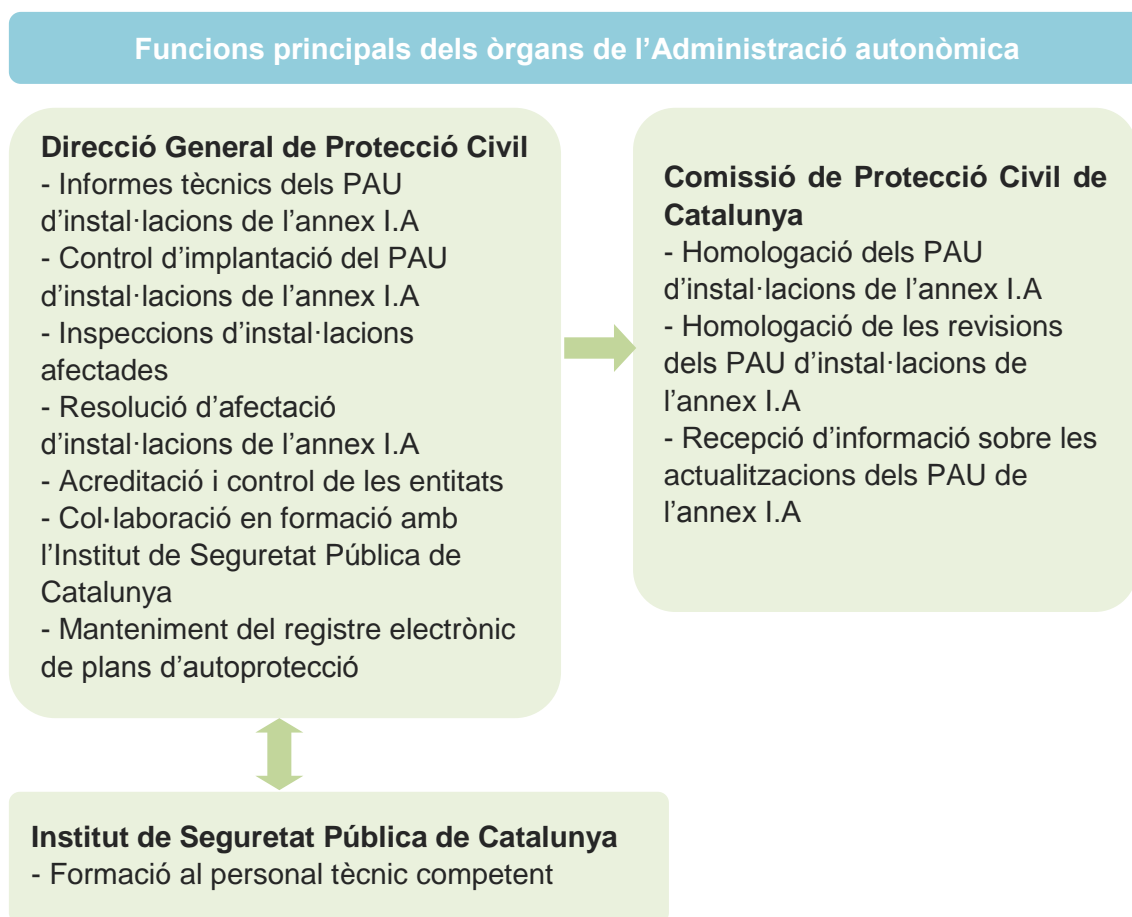
7. Òrgans competents en matèria d'autoprotecció

El capítol 3 del Decret 30/2015 estableix els següents òrgans, amb competències en matèria d'autoprotecció:

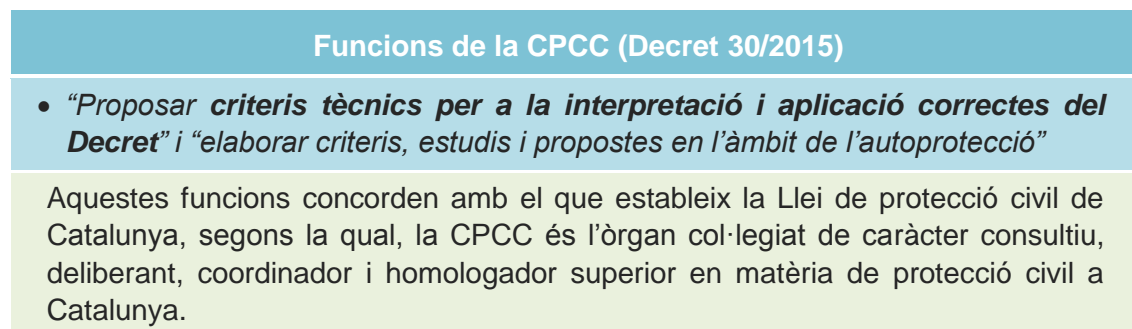
7.1 Òrgans de l'Administració autonòmica

El paper de cadascun dels òrgans competents en matèria d'autoprotecció a nivell autonòmic són els següents:

7.1.1 Funcions de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya

D'acord amb l'article 14 del Decret, són **funcions** de la **Comissió de Protecció Civil de Catalunya (CPCC)**, les següents:

Funcions de la CPCC (Decret 30/2015)

- *“Proposar les **revisions i actualitzacions** necessàries del Decret o dels seus annexos.”*

En aquest sentit cal tenir en compte que la disposició addicional primera preveu que el catàleg sigui actualitzat, si escau, mitjançant una ordre de la persona titular del departament competent en matèria de protecció civil, amb l'informe previ de la CPCC, sobre la base de l'experiència adquirida com a conseqüència de la seva aplicació.

- *“Proposar les **modificacions** que siguin pertinents **d'altres disposicions normatives** de la Generalitat relacionades amb l'autoprotecció.”*
- *“**Homologar els plans d'autoprotecció** de les empreses, establiments, centres, dependències, instal·lacions o activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya d'acord amb l'annex I.”*

Per procedir al tràmit d'homologació, la CPCC ha de fer una consulta prèvia a l'ajuntament on s'ubica l'activitat i ha de tenir en compte l'informe de la direcció general competent en matèria de protecció civil.

7.1.2 Funcions de la Direcció General de Protecció Civil

D'acord amb l'article 16 del Decret, són **funcions** de la direcció general competent en matèria de protecció civil (actualment la **DGPC**), les següents:

Funcions de la DGPC (Decret 30/2015)

- *“**Incloure** dins de l'àmbit d'aplicació de l'**epígraf A de l'annex I** d'aquest Decret per resolució del director general, amb l'informe motivat corresponent, i **atesos els criteris de l'annex VIII, les activitats, instal·lacions o dependències que presentin un especial risc**”*

El procediment per incloure-les consisteix a fer un estudi tècnic que demostrï que la instal·lació en qüestió compleix algun dels criteris previstos a l'annex VIII. A partir d'aquest estudi tècnic, la DGPC emetria una resolució motivada mitjançant la qual la instal·lació en qüestió passaria a ser considerada d'interès per la protecció civil de Catalunya i per tant, restaria obligada a donar compliment a les obligacions que el Decret estableix per aquest tipus d'instal·lacions, en el termini establert a la pròpia resolució.

Funcions de la DGPC (Decret 82/2010)

- *“Rebre, a través del registre que correspongui, els plans d'autoprotecció de les empreses, establiments, centres, dependències, instal·lacions o activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya, d'acord amb l'epígraf A de l'annex I.”*
- *“Sol·licitar a l'ajuntament del municipi on s'ubica l'activitat o centre d'interès per a la protecció civil de Catalunya, d'acord amb l'epígraf A de l'annex I, que faci les al·legacions que consideri adients sobre el pla d'autoprotecció de l'activitat o centre en l'àmbit de les seves competències.”*

En el moment d'elaborar l'informe tècnic, la DGPC ha de tenir en compte, especialment, les al·legacions aportades per l'ajuntament sobre condicions i mesures d'autoprotecció i elements vulnerables.

- *“Exigir a les persones titulars de les activitats i centres d'interès per a la protecció civil de Catalunya, d'acord amb l'epígraf A de l'annex I, les modificacions que siguin necessàries per garantir les condicions mínimes d'autoprotecció.”*

Cal recordar que el PAU ha d'aplegar les mesures de resposta davant una situació d'emergència, les quals han d'incloure tant el conjunt d'actuacions que han de realitzar les persones que es puguin veure afectades com el mitjans (persones, maquinàries, equips, sistemes) que serveixen per reduir o eliminar els riscos i controlar les emergències que es pugin generar en l'activitat. Si la DGPC detecta que el PAU no ho recull instarà al titular perquè revisi el PAU d'acord amb les consideracions pertinents.

- *“Elaborar l'informe tècnic previ preceptiu per a l'homologació dels plans d'autoprotecció de les instal·lacions, centres, establiments o dependències d'interès per a la protecció civil de Catalunya d'acord amb l'epígraf A de l'annex I.”*

Tal com s'ha indicat en el punt anterior, cal tenir en compte que aquest informe ha de considerar tant la validesa o no del PAU com les condicions d'autoprotecció de la instal·lació, centre, establiment o dependència.

- *“Executar un **sistema de control i avaluació de la implantació dels plans d'autoprotecció** i del compliment de les obligacions imposades en matèria d'autoprotecció objecte d'aquest Decret que hagin estat homologats per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.”*

És a dir, els PAU, a banda de ser documents ben realitzats, han de ser eines vives, pràctiques i conegudes per les persones que els han d'aplicar. Per aconseguir aquest objectiu, la DGPC ha de controlar que les persones titulars de les activitats hagin implantat correctament el PAU que han elaborat. La DGPC pot fer aquest control comprovant: si l'activitat ha realitzat el mínim de simulacres previstos al Decret; si ha comunicat prèviament a la DGPC la realització d'aquests; si ha elaborat el corresponent informe de valoració del simulacre, i si ha redactat l'informe de valoració de les actuacions d'implantació i manteniment realitzades des de la darrera homologació del PAU.

Funcions de la DGPC (Decret 82/2010)

- **“Proposar a l’òrgan competent exercir la potestat sancionadora en l’àmbit d’aplicació d’aquest Decret”**, d’acord amb el que preveu la Llei de protecció civil de Catalunya i la normativa sobre el procediment sancionador d’aplicació als àmbits de competència de la Generalitat.

El Decret, com a norma de rang reglamentari, no pot establir un nou règim sancionador, ja que aquest s’ha d’establir a través d’una llei, en aquest cas, la Llei de protecció civil de Catalunya.

- **“Establir les *directrius*, en els aspectes tècnics en matèria de protecció civil, de manera coordinada amb l’Institut de Seguretat Pública de Catalunya, per tal que es formi el personal tècnic competent a l’efecte d’aquest Decret.”**

És la DGPC, com a òrgan que ha impulsat l’elaboració del Decret, l’òrgan que dona els criteris tècnics a l’ISPC per regular tot el que fa referència a la formació necessària per acreditar els tècnics o tècniques competents en matèria d’autoprotecció. Bàsicament, els continguts del curs de formació bàsica i del curs de formació superior, així com l’ordre que regularà la resta d’aspectes relacionats amb l’acreditació del personal tècnic.

- **“Ser responsable del manteniment del registre electrònic de plans d’autoprotecció.”**

Aquest registre electrònic és una eina telemàtica que té una **dobla finalitat**:

- Com a **eina de suport al procediment administratiu**: ja que inclou tot l’expedient administratiu associat a les instal·lacions afectades pel Decret (comunicació d’afectació, PAU, informe tècnic sobre el PAU, comunicacions de simulacres, certificat d’homologació del PAU, etc.).
- Com a **eina d’ajuda a la gestió de les emergències**: ja que inclou les dades bàsiques sobre el risc de cada instal·lació, les quals han de ser consultables pels cossos operatius que intervenen en la gestió de l’emergència. L’annex IV del Decret detalla quines són aquestes dades (dades d’accessibilitat a la instal·lació, zones generadores de risc; zones especialment vulnerables; dades de contacte 24 hores amb la instal·lació, etc.).

- **“Exercir les funcions que s’estableixin reglamentàriament en relació amb les entitats col·laboradores de l’Administració i de control.”**

Les entitats avaluadores acreditades actuen en nom de l’administració competent (en el cas del Decret, poden actuar en nom de la DGPC, en nom de l’ajuntament o en nom del consell comarcal o d’altres ens supramunicipals que donin suport al municipi). Aquestes entitats són acreditades o autoritzades per la DGPC per fer **determinades actuacions** en matèria d’autoprotecció, com ara:

- elaboració d’informes sobre els PAU de les activitats afectades pel Decret;
- seguiment de l’evolució dels simulacres;
- control periòdic sobre el compliment de les obligacions en matèria d’autoprotecció;
- al·legacions municipals sobre els PAU de les activitats d’interès per a la protecció civil de Catalunya.

Funcions de la DGPC (Decret 82/2010)

- **“Controlar [...] l’activitat de les entitats avaluadores acreditades.”**
- *“Tramitar els expedients de revocació o suspensió temporal de l’acreditació com a personal tècnic competent per a l’elaboració de plans d’autoprotecció”*

La DGPC pot, en funció de la gravetat de cada cas, revocar o suspendre temporalment, la condició de personal tècnic acreditat per a l’elaboració dels plans d’autoprotecció.

- *“Promoure l’autoprotecció, establint els mitjans i recursos necessaris per al desenvolupament d’actuacions orientades a informar i sensibilitzar la ciutadania, les empreses i institucions en matèria de prevenció i control de riscos, així com en matèria de preparació i resposta en situacions d’emergència.”*
- *Proposar criteris, fer estudis i tramitar propostes en l’àmbit de l’autoprotecció*

7.1.3 Funcions de l’Institut de Seguretat Pública de Catalunya

D’acord amb l’article 19 del Decret, són funcions de l’Institut de Seguretat Pública de Catalunya (ISPC), les següents:

Funcions de l’ISPC (Decret 30/2015)

- **“Formar el personal tècnic competent als efectes del Decret, seguint les directrius de la direcció general competent en matèria de protecció civil.”**

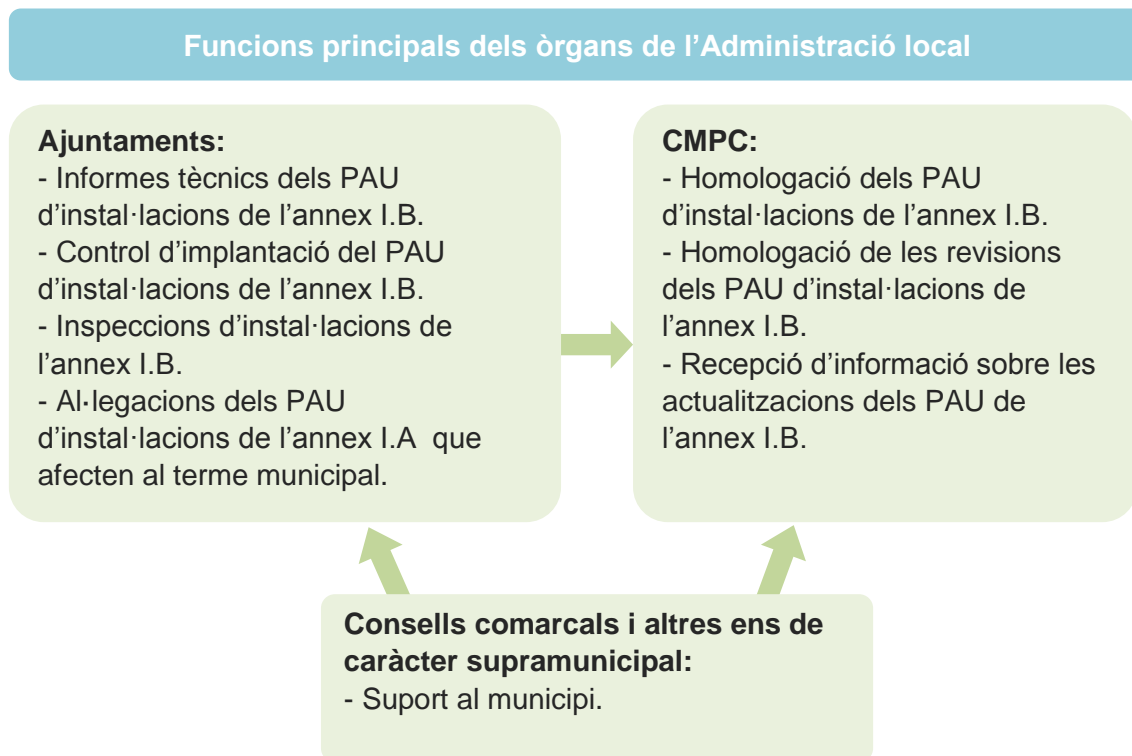
Hi ha dos tipus de personal tècnic competent als efectes del Decret: el personal tècnic competent per elaborar PAU d’activitats d’interès per la protecció civil de Catalunya i el personal tècnic competent per elaborar PAU d’activitats d’interès per la protecció civil local. La preparació establerta varia en funció d’aquesta tipologia.

- **“Acreditar els centres de formació necessaris per cobrir les demandes de formació en el territori.”**

Tot i que és l’ISPC l’òrgan encarregat de formar i acreditar el personal tècnic competent, el Decret contempla que l’ISPC pugui fer aquesta tasca de manera directa i de manera indirecta (a través de l’acreditació d’altres centres de formació).

7.2 Òrgans de l'Administració local

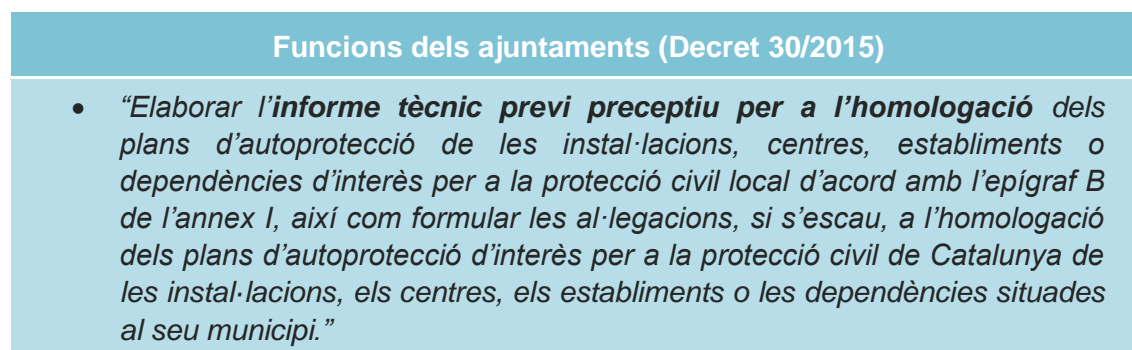
Les funcions principals dels òrgans de l'Administració local amb relació a la matèria dels plans d'autoprotecció són les representades en el següent esquema:

7.2.1 Funcions dels ajuntaments

Pel que fa als **ajuntaments**, les seves funcions en l'àmbit d'aplicació del Decret són homòlogues a les de la direcció general competent en matèria de protecció civil, però amb la diferència que l'Administració autonòmica se n'ocupa de les activitats d'interès per la protecció civil de Catalunya (annex I.A) i els ajuntaments s'encarreguen de les activitats d'interès per la protecció civil local (annex I.B).

D'acord amb l'article 7 del Decret, són **funcions** dels ajuntaments, les següents:

Funcions dels ajuntaments (Decret 30/2015)

Aquest informe no s'ha de limitar a valorar la validesa del PAU sinó que també ha de tenir en compte les condicions d'autoprotecció de la instal·lació, centre, establiment o dependència.

- *“Exigir, sobre la base de l'informe tècnic [...], a les persones titulars de les activitats, establiments o centres d'interès per a la protecció civil local, les **modificacions** que siguin necessàries per garantir les condicions mínimes d'autoprotecció.”*

El Decret destaca especialment la necessitat que els centres ubicats en zones de risc d'establiments afectats per la normativa d'accidents greus (per tant dins de les zones d'intervenció i d'alerta) compleixin els requisits imprescindibles per fer una evacuació i un confinament en condicions de seguretat.

- *“Elaborar, dins d'àmbit de les seves competències, i en desenvolupament del que no preveu l'annex I.B del present Decret, les **disposicions necessàries** per, si s'escau, **ampliar el catàleg d'activitats** o centres obligats a elaborar plans d'autoprotecció d'àmbit local a l'efecte d'incloure les activitats, instal·lacions o dependències **que presentin un risc significatiu** a criteri de l'Administració municipal corresponent, amb l'informe motivat de l'òrgan municipal corresponent”*

En el supòsit que l'ajuntament, mitjançant un estudi tècnic escaient, provi que una activitat ubicada en el seu terme municipal, no catalogada en l'epígraf I.B, pot comportar un especial risc, establirà la disposició adient perquè aquesta activitat sigui considerada d'interès per la protecció civil local. En aquest cas, l'activitat afectada haurà de complir les obligacions que el Decret acorda, en el termini que s'estableixi.

- *“Executar un **sistema de control i avaluació de la implantació** i del compliment de les obligacions imposades en matèria d'autoprotecció objecte d'aquest Decret que hagin estat homologats per la comissió de protecció civil local o organisme competent.”*

Funcions dels ajuntaments (Decret 30/2015)

Aquest sistema es basa en:

- El deure de les persones titulars de les activitats de fer simulacres i, d'acord amb l'article 13 del Decret, de comunicar-ne prèviament la realització, si és el cas.
- El deure de la persona titular de la instal·lació d'elaborar un informe d'avaluació específic per cada simulacre realitzat.
- El deure de la persona titular de la instal·lació de redactar un informe de descripció de les actuacions d'implantació i manteniment del pla realitzades en els últims quatre anys.

En cada cas, l'ajuntament valorarà la conveniència i necessitat de fer el seguiment de l'evolució del simulacre per part de personal tècnic al seu servei o d'entitats avaluadores acreditades o del consell comarcal corresponent o d'altres ens de caràcter supramunicipal.

Els ajuntaments, complementàriament a la facultat de fer el seguiment dels simulacres de les activitats i centres d'interès per a la protecció civil local, poden inspeccionar el pla d'autoprotecció de les esmentades activitats. Aquesta activitat d'inspecció es pot fer a través de personal tècnic acreditat. Aquest personal tècnic acreditat pot ser propi, contractat, del consell comarcal corresponent o bé dels ens de caràcter supramunicipal.

- *“Exercir la potestat sancionadora, d'acord amb el que preveuen el capítol VI de la Llei de protecció civil de Catalunya i la normativa sobre el procediment sancionador aplicable als àmbits de competència de la Generalitat.”*

- *“Aportar a la direcció general competent en matèria de protecció civil, dintre del **termini de tres mesos des de la seva homologació**, per tal d'inscriure-les **al registre electrònic de plans d'autoprotecció**, les dades especificades a l'annex IV i les dades corresponents als plans d'autoprotecció homologats per la comissió municipal de protecció civil o òrgan municipal corresponent, respecte de les activitats i centres d'interès per a la protecció civil local”.*

Tenint en compte l'àmplia tipologia de municipis de Catalunya, alguns dels quals tenen poc recursos destinats a la protecció civil, el Decret dóna la possibilitat que algunes d'aquestes funcions siguin directament exercides per personal tècnic amb acreditació del l'ajuntament mateix, del consell comarcal o d'altres ens de caràcter supramunicipal o mitjançant entitats avaluadores externes expertes i acreditades degudament. Les funcions destinades a aquests ens són les relatives a la redacció dels informes tècnics, al registre electrònic dels plans d'autoprotecció i als controls d'implantació o periòdics.

- *“Posar en coneixement de l'òrgan competent en matèria de protecció civil de la Generalitat els casos en què es detecti que el personal tècnic acreditat elabora plans d'autoprotecció que no s'ajusten als requisits establerts en aquest Decret”*

7.2.2 Funcions de les comissions municipals de protecció civil

D'acord amb l'article 15 del Decret, la **funció** de les **comissions municipals de protecció civil** és **homologar els plans d'autoprotecció** de les empreses, establiments, centres, dependències, instal·lacions o activitats d'interès per a la protecció civil local.

Per procedir al tràmit d'homologació, cal l'informe tècnic preceptiu (obligatori) de l'ajuntament on s'ubica l'activitat i aquest informe pot ser realitzat per personal tècnic acreditat pertanyent al propi ajuntament, al consell comarcal o a altres ens de caràcter supramunicipal. També pot elaborar l'informe una **entitat avaluadora acreditada** externa.

Cal tenir en compte que no tots els municipis de Catalunya tenen **comissió municipal de protecció civil (CMPC)**, ja que **únicament estan obligats** a tenir-ne:

- Municipis amb més de 50.000 habitants.
- Municipis que, sense arribar a aquesta població, tenen en llur terme municipal empreses, entitats, centres o instal·lacions obligats a adoptar plans d'autoprotecció.
- Municipis de caràcter especial tipificats a l'article 17.2 de la Llei de protecció civil de Catalunya.

En la resta de municipis, la creació d'aquesta comissió és facultativa, per la qual cosa en aquells municipis que no disposen de CMPC, el tràmit d'homologació dels PAU pot ser realitzat per la comissió comarcal de protecció civil, per la junta de govern de l'ajuntament o, en cas que aquest tampoc en disposi, pel ple de l'ajuntament.

7.2.3 Funcions dels consells comarcals

D'acord amb la Llei 4/1997 de protecció civil de Catalunya, la **funció dels consells comarcals** és prestar suport, assistència i cooperació en les funcions municipals de protecció civil. A l'efecte del Decret, aquest suport, també pot ser executat per altres ens de caràcter supramunicipal recollits al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Aquesta cooperació es concreta en la possibilitat de donar suport al municipi en les **tasques** següents:

Tasques dels consells comarcals

- **Seguiment de l'evolució dels simulacres** de les activitats d'interès per la protecció civil local.
- **Informe tècnic preceptiu** necessari per l'homologació dels PAU de les activitats d'interès per la protecció civil local.

- **Resposta a la consulta feta per la DGPC**, amb les **al·legacions** que es considerin adients, sobre els PAU de les empreses, establiments, centres, dependències, instal·lacions o activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya que estiguin ubicats al terme municipal o que el puguin afectar.
- **Control i avaluació de la implantació dels PAU** de les activitats d'interès per la protecció civil de Catalunya, així com el control periòdic d'aquestes instal·lacions.
- **Sol·licitud a la DGPC**, de manera motivada, d'instar el **control** de les activitats d'interès per la protecció civil de Catalunya que estiguin ubicades al terme municipal o que el puguin afectar.
- **Trametre a la DGPC**, dins el termini de **tres mesos des de l'homologació d'un PAU** d'una activitat, **les dades especificades a l'annex IV**, per tal que s'introdueixin al **registre electrònic de plans d'autoprotecció**.

En cas que el consell comarcal disposi de **comissió comarcal de protecció civil**, aquesta comissió pot homologar els PAU de les instal·lacions d'interès per la protecció civil local, ubicades als municipis de la comarca que no disposen de comissió municipal de protecció civil, sempre que aquests municipis deleguin aquesta funció en la comarca. Aquesta possibilitat no es contempla per a la resta d'ens de caràcter supramunicipal.

8. Mitjans d'autoprotecció mínims

El Decret d'autoprotecció de Catalunya estableix en el seu articulat (article 11) que les instal·lacions afectades per l'annex I han de dotar-se, de manera obligatòria, **d'uns mitjans d'autoprotecció mínims** que s'especifiquen en l'annex III, als efectes d'assegurar la detecció, la vigilància, els recursos d'intervenció professionalitzada i les comunicacions necessàries per la bona execució del pla d'autoprotecció.

Aquest requisit establert al Decret és un **requisit de mínims**, que no contradiu altres obligacions addicionals que vinguin establertes a la legislació en matèria de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya ni a la normativa que la desenvolupa.

L'annex III estableix per a les activitats afectades pel Decret, els mitjans de prevenció mínims per assegurar la bona execució del pla d'autoprotecció.

Aquest annex es divideix en tres parts, en funció de la tipologia dels mitjans:

1 Dispositius per a la vigilància, la identificació de l'emergència i l'ordenació de l'autoprotecció

En aquest apartat s'inclouen els dispositius de vigilància i seguretat en funció del risc potencial de l'activitat de patir un atac intencionat, de les matèries associades a l'activitat i de la seva vulnerabilitat.

Per exemple, els vigilants de seguretat, el sistema de videovigilància i el sistema de seguretat amb connexió a una central receptora d'alarmes.

2 Mitjans sanitaris

Les instal·lacions incloses dins l'àmbit d'aplicació del Decret d'autoprotecció s'han de dotar, com a mínim, dels mitjans materials i personals que estableix la normativa sectorial específica, a excepció d'aquells la cobertura dels quals sigui responsabilitat exclusiva del servei públic d'emergències mèdiques (SEM). En el cas de mort sobtada, tot i que no representa un risc col·lectiu, però sí individual, aquest Decret inclou la necessitat d'instal·lar aparells de DEA i la formació específica per usar-los, d'acord amb el que estableix la normativa que ho regula (Decret 151/2012, de 20 de novembre). No obstant això, el Decret 30/2015 estableix subsidiàriament en aquest annex III, en defecte de normativa sectorial específica, els mitjans sanitaris materials i personals mínims.

3 Mitjans d'intervenció

Pel que fa als mitjans materials d'autoprotecció, en el cas dels equips de primera i segona intervenció són determinats de forma concreta i específica per la normativa edificatòria en matèria de prevenció i seguretat en cas d'incendi que sigui d'aplicació a cadascuna de les activitats, edificacions, establiments i instal·lacions considerades, i per les reglamentacions sectorials aplicables a les instal·lacions, matèries o equips de risc específics. Pel que fa als nivells humans d'autoprotecció, s'estableixen tres nivells d'equips d'intervenció amb tres nivells d'especialització.

El contingut d'aquests annexos ha estat elaborat en col·laboració amb els cossos operatius catalans: Mossos d'Esquadra, SEM i Bombers de la Generalitat, respectivament.

9. Altres aportacions del Decret

Finalment, el Decret compta amb altres aportacions, entre les quals es destaquen:

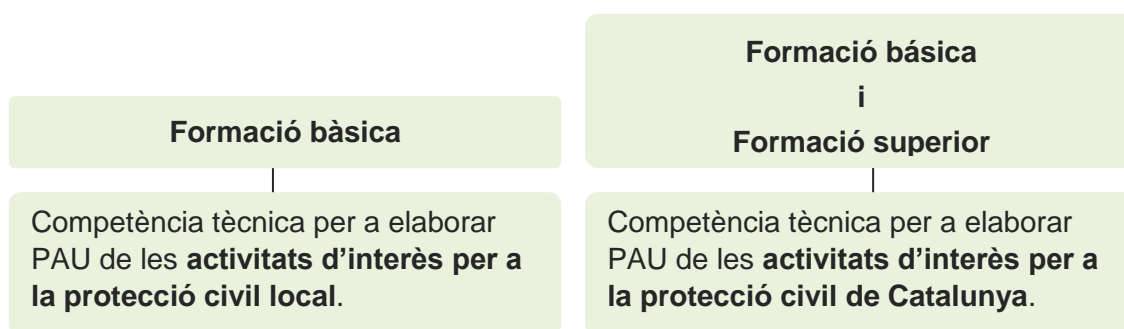
- La regulació de la figura del **personal tècnic competent** per elaborar el PAU de les activitats afectades pel Decret.
- La regulació de la **competència tècnica per elaborar informes** sobre els PAU de les activitats afectades pel Decret.
- L'establiment del **règim d'inspeccions** aplicable a aquestes instal·lacions, per part de les administracions competents en matèria de protecció civil.
- La regulació de l'actuació d'**entitats acreditades en matèria d'autoprotecció**, enteses com a empreses que obtenen una acreditació per part de la Direcció General de Protecció Civil i que poden fer determinades actuacions per encàrrec de la Generalitat i dels ajuntaments.

- A diferència de la NBA, **el Decret no vincula el PAU a la concessió de la llicència de les activitats**, entenent que en la fase de tramitació de la llicència d'activitat, la instal·lació encara no està en funcionament i per tant no és possible concretar aspectes clau del PAU, com per exemple l'organigrama real de persones implicades en la gestió de l'emergència.

9.1 Personal tècnic competent per a l'elaboració del PAU

El Decret, a diferència de la NBA, regula de manera concreta els **requisits que ha complir el personal tècnic competent per a l'elaboració dels PAU** de les activitats considerades de risc des del punt de vista de protecció civil. Estableix, per tant, les bases per tal que els PAU siguin documents de qualitat, realitzats per personal amb suficients coneixements tècnics i experiència.

A aquests efectes, l'article 24, regula **dos tipus de competència tècnica**, en funció del diferent nivell de risc de les activitats:

Amb caràcter general, el personal tècnic competent ha de disposar d'un **títol universitari** i complementar aquesta titulació amb la **formació adient en matèria d'autoprotecció**. La formació a rebre varia en funció del risc de les activitats: en el cas de les activitats d'interès per la protecció civil local, s'ha de superar un curs de **formació bàsica** i en el cas de les activitats d'interès per la protecció civil de Catalunya, els cursos a superar són: un de **formació bàsica** i un de **formació superior**.

De manera excepcional, el Decret estableix que;

- pot ser acreditat com a personal tècnic competent per elaborar plans d'autoprotecció d'activitats i centres inclosos en el Decret el **personal que hagi prestat serveis com a tècnic o tècnica** a la direcció general competent en matèria de protecció civil amb funcions relacionades amb els plans de protecció civil durant un **període mínim de tres anys** i que, transcorregut aquest termini, deixi de prestar-ne.
- pot ser acreditat com a personal per elaborar plans d'autoprotecció d'activitats i centres d'interès per a la protecció civil local **el tècnic de protecció civil, amb titulació universitària, del municipi o d'altre ens supramunicipal que acrediti les seves funcions** mitjançant un contracte o nomenament de durada total o acumulada **no inferior a tres anys**, i que **superi un curs reduït de formació d'especialització en matèria de plans d'autoprotecció**,

9.1.1 Competència tècnica per a elaborar PAU de les activitats d'interès per a la protecció civil local

Recopilant el que s'ha exposat fins ara, l'article 24 del Decret estableix que pot ser acreditat com a personal tècnic competent per elaborar plans d'autoprotecció d'activitats i centres d'interès per a la protecció civil local, la persona que, disposant de titulació universitària, es trobi en un dels supòsits següents:

- que superi un **curs de formació bàsica** per elaborar PAU de les activitats i centres d'interès per a la protecció civil local. Per superar el curs, l'alumne/a ha d'elaborar un **projecte final** que ha de consistir obligatòriament en un pla d'autoprotecció d'una activitat o centre d'interès per a la protecció civil local.
- que sigui **tècnic de protecció civil d'un municipi** o d'altre ens supramunicipal i que acrediti les seves funcions, mitjançant un contracte o nomenament de durada total o acumulada no inferior a tres anys, i que **superi un curs reduït de formació d'especialització en matèria de plans d'autoprotecció**.
- que hagi prestat serveis com a **tècnic a la direcció general competent en matèria de protecció civil** amb funcions relacionades amb els plans de protecció civil durant un **període mínim de tres anys**, i que transcorregut aquest termini deixi de prestar-ne

9.1.2 Competència tècnica per a elaborar PAU de les activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya

Per elaborar plans d'autoprotecció d'activitats i centres d'interès per a la protecció civil de Catalunya, el Decret estableix dos perfils per poder ser personal acreditat:

- El personal amb titulació universitària que ha estat acreditat per elaborar plans d'autoprotecció d'interès per a la protecció civil local i que **vol ampliar la seva acreditació**, a un nivell superior: fer PAU de les activitats de risc per a la protecció civil de Catalunya.

Aquest personal ha de fer el **curs de formació superior** per elaborar plans d'autoprotecció d'interès per a la protecció civil de Catalunya. Per superar el curs, el personal ha d'elaborar un **projecte final** que consisteix obligatòriament en un pla d'autoprotecció d'una activitat o centre d'interès per a la protecció civil de Catalunya.

- El personal que hagi treballat com a **tècnic a la direcció general** competent en matèria de protecció civil amb funcions relacionades amb els plans de protecció civil **durant un període mínim de tres anys**, i que transcorregut aquest termini deixi de prestar-ne.

9.2 Personal tècnic competent per a l'elaboració d'informes sobre els PAU

Les diferents administracions competents en matèria de protecció civil (autonòmica i local) tenen entre les seves funcions fer els informes tècnics previs a l'homologació dels PAU de les activitats afectades pel Decret i previs a l'homologació de les revisions. El **personal tècnic que faci aquests informes** també ha de complir certs **requisits**, que són regulats a l'article 26 del Decret.

A aquests efectes, hi ha **dos tipus de competència tècnica**:

Competència tècnica per elaborar els informes sobre les activitats d'interès per la **protecció civil de Catalunya**

Art. 26.1

- Personal tècnic de protecció civil de la Generalitat.
- Personal tècnic d'entitats acreditades que compleixi els requisits que estableix el **Decret 42/2015**, de 24 de març, *de regulació de les entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de prevenció i seguretat corresponents al departament competent en matèria de seguretat pública*.

Competència tècnica per elaborar els informes sobre les activitats d'interès per la **protecció civil local**

Art. 26.2

- Personal tècnic de protecció civil dels municipis, dels consells comarcals o d'altres ens supramunicipals.
- Personal tècnic d'entitats acreditades que compleixi els requisits que estableix el **Decret 42/2015**, de 24 de març, *de regulació de les entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de prevenció i seguretat corresponents al departament competent en matèria de seguretat pública*.

9.3 Règim d'inspeccions

L'article 30 del Decret regula l'**accés** de les autoritats competents en matèria de protecció civil **a les instal·lacions afectades pel Decret**, tant en situacions de normalitat com en situacions d'emergència. En ambdós casos, les persones responsables dels establiments han de prestar la màxima col·laboració.

Es tracta d'una garantia per tal que l'Administració pugui exercir de manera efectiva el control d'aquestes instal·lacions.

En situació de normalitat, el Decret habilita al departament de la Generalitat competent en matèria de protecció civil per:

- Inspeccionar **de manera ordinària** el PAU de les activitats de l'annex I.
- Inspeccionar, **de manera excepcional**, el pla d'autoprotecció de les activitats d'interès per la protecció civil local.

Aquesta tasca inspectora queda limitada als aspectes relatius al pla autoprotecció i pot ser realitzada a través de **personal tècnic competent**, o mitjançant **entitats avaluadores degudament acreditades**. En aquest sentit, s'observa que el Decret no limita aquesta activitat inspectora al personal de la direcció general competent en matèria de protecció civil, sinó que possibilita que les inspeccions les pugui fer personal tècnic competent del departament responsable en matèria de protecció civil.

Paral·lelament, els **ajuntaments** estan habilitats per inspeccionar el pla d'autoprotecció de les activitats i centres d'interès per a la protecció civil local, complementàriament a la facultat de fer el seguiment dels simulacres de les activitats.

Aquesta activitat d'inspecció es pot fer a través de **personal tècnic acreditat**, que pot ser del propi ajuntament, contractat o del consell comarcal corresponent o dels ens de caràcter supramunicipal recollits al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

9.4 Entitats col·laboradores de l'Administració i de control acreditades

L'article 27 del Decret 30/2015 estableix que el departament competent en matèria de protecció civil, els municipis i ens supramunicipals que prestin assistència al municipi poden encomanar a entitats col·laboradores de l'Administració degudament acreditades l'exercici de funcions d'inspecció i control, com també l'elaboració d'informes sobre els plans d'autoprotecció de centres i d'activitats inclosos dins l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret. A més, aquest precepte disposa que les entitats col·laboradores de l'Administració han d'estar degudament habilitades pel departament competent en matèria de protecció civil, segons la normativa de procediment i el règim jurídic de les administracions públiques de Catalunya i el que s'estableixi reglamentàriament.

Definició

Les **entitats acreditades** públiques o privades (empreses, universitats, institucions de recerca, etc.) són les que reuneixen tota una sèrie de requisits tècnics i materials i que són habilitades per la Direcció General de Protecció Civil, per a actuar per encàrrec de les administracions competents en matèria de protecció civil.

Amb caràcter general, les entitats acreditades neixen de la necessitat de preveure l'existència d'un **mecanisme de reforç** o d'ajuda a les administracions per tal de donar compliment a les obligacions que els marca la normativa vigent, i estan regulades pel **Decret 42/2015**, de 24 de març, *de regulació de les entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de prevenció i seguretat corresponents al departament competent en matèria de seguretat pública*.

En el Decret 42/2015 es determina, entre altres qüestions:

- El funcionament de les entitats col·laboradores de l'Administració. Destaquen com a funcions relacionades amb la protecció civil les esmentades a l'article 6, epígrafs següents:
 - “c) L'elaboració de l'informe tècnic previ preceptiu per a l'homologació i per a les actualitzacions i revisions dels plans d'autoprotecció de les activitats i centres amb obligació d'autoprotecció en protecció civil.
 - d) L'elaboració dels informes d'avaluació periòdica de la implantació dels plans d'autoprotecció homologats de les activitats i centres amb obligació d'autoprotecció en protecció civil, així com fer el seguiment i control de l'evolució dels simulacres que es realitzin, si s'escau.
 - e) Col·laborar tècnicament en la formulació i tramitació de les al·legacions municipals dels ajuntaments afectats sobre els plans d'autoprotecció de les activitats i centres, d'interès per a la protecció civil de Catalunya, així com, si escau, la formulació de les al·legacions dels organismes sectorials afectats sobre els plans d'autoprotecció que es requereixin.
 - f) Col·laboració, auxili i suport en la inspecció i control, en relació amb el compliment de la legislació sectorial aplicable en el seu àmbit d'actuació, així com qualsevol altra funció que els atribueixi la normativa en matèria de protecció civil, en matèria de prevenció i seguretat en incendis i en matèria d'espectacles públics i activitats recreatives.”
- El personal tècnic habilitat en l'àmbit de la protecció civil de què han de disposar les entitats col·laboradores, que ha de ser tècnic o tècnica acreditat pel departament competent en matèria de protecció civil.
- El procediment a seguir per tal d'obtenir l'autorització per actuar com a entitat col·laboradora acreditada, el procediment per renovar aquesta acreditació i els supòsits de pèrdua i suspensió d'aquesta acreditació

El marge d'actuació de l'entitat col·laboradora queda limitat a donar compliment a determinades funcions explicitades al Decret 42/2015, i es deixen fora aspectes que corresponen de manera exclusiva a l'Administració, com ara l'aplicació del règim sancionador.

Com a aspectes més importants del Decret 42/2015 es destaquen els següents:

- La **DGPC** és l'òrgan administratiu encarregat d'**acreditar** les entitats avaluadores i ha de **crear el registre d'entitats avaluadores** acreditades en l'àmbit d'aplicació del Decret, registre en el qual s'inscriuran les entitats esmentades i que tindrà caràcter públic.
- **L'acreditació no és indefinida**, sinó que té una vigència màxima de cinc anys. Si l'entitat avaluadora acreditada vol continuar realitzant la seva activitat, ha de sol·licitar la renovació de l'autorització a la DGPC. A l'hora de renovar l'autorització, la Direcció General comprovarà si l'entitat continua complint els requisits que van motivar la seva acreditació i tindrà en compte si el procediment de control de l'activitat de les entitats avaluadores acreditades ha posat de manifest alguna irregularitat en l'entitat que vol renovar la seva acreditació.
- La **DGPC** pot, per resolució motivada, **revocar o suspendre**, de manera immediata o en el moment de la seva renovació periòdica, **l'autorització de l'entitat avaluadora** acreditada, en cas que aquesta deixi de complir amb algun dels requisits que van possibilitar la seva acreditació, o en cas que del control de la seva tasca, la DGPC, hagi detectat que la seva actuació d'informe no s'ajusta als requisits exigits.

9.5 Incompatibilitats

L'article 24.3 del Decret estableix el següent:

Cita

“El personal que hagi prestat serveis com a tècnic o tècnica a la direcció general competent en matèria de protecció civil durant un període mínim de tres anys, i que transcorregut aquest termini deixi de prestar-ne, pot ser acreditat per elaborar plans d'autoprotecció d'activitats incloses dins l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret.”

D'aquest precepte i en compliment del règim d'incompatibilitats del personal de la Generalitat de Catalunya, s'infereix que **el personal tècnic de la Direcció General de Protecció Civil**, mentre estigui prestant serveis en aquesta Direcció General, **no podrà elaborar PAU** ni de les activitats d'interès per la protecció civil de Catalunya ni de les activitats d'interès per la protecció civil local.

Pel que fa al **personal dels ens locals**, el Decret no regula el seu règim d'incompatibilitats, per la qual cosa cal aplicar el règim general que afecta el personal de l'Administració local. D'aquest, es dedueix que el personal de l'Administració local amb funcions en matèria de protecció civil no podrà elaborar PAU de les activitats d'interès per a la protecció civil que estiguin ubicades al seu terme municipal o que el puguin afectar, ja que això comprometria la seva imparcialitat a l'hora de fer les al·legacions i informes que s'ha de fer en l'àmbit d'aplicació del Decret.

B1.4

Plataforma de registre dels PAU i signatura electrònica

Introducció

El Decret 82/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures, estableix, entre altres aspectes, el procediment d'homologació dels plans d'autoprotecció (PAU). Segons el mateix Decret, aquest procediment només es pot tramitar de forma electrònica a través d'una **aplicació web** anomenada **HERMES**.

Per tal de garantir la validesa i la integritat dels documents del tràmit en determinats casos s'exigeix que aquests es presentin **signats electrònicament**, mitjançant un certificat digital. Aquests certificats poden ser de diferents tipus, segons els usos als quals es destinin i el nivell de seguretat que es requereixi en cada cas.

1. HERMES: aplicació per a la tramitació electrònica de l'homologació dels PAU

1.1 Marc legal

La **Llei 11/2007 d'accés electrònic de la ciutadania als serveis públics** i la seva normativa de desplegament reconeix el dret de la ciutadania a relacionar-se amb les administracions públiques a través de mitjans electrònics.

El **Decret 82/2010 d'autoprotecció** va un pas més enllà i preveu que els mitjans electrònics siguin l'única via de tramitació per complir amb les obligacions que se'n deriven i estableix en el seu article 22 la creació del registre electrònic de plans d'autoprotecció.

Cita

“Article 22

Ús de les tecnologies de la informació

L'ús de tecnologies de la informació i comunicació ha de permetre orientar l'Administració al servei del ciutadà i ciutadana, i fer-la propera i àgil. En aquest sentit, la definició i implantació dels processos identificats en el sistema d'autoprotecció establert en aquest Decret s'aborda tot tenint presents els principis bàsics d'administració electrònica. Concretament, se simplifiquen els requeriments de documentació sempre que l'Administració pugui accedir directament a aquests documents de manera telemàtica i es crearà el registre electrònic de plans d'autoprotecció, sens perjudici que durant la implantació d'aquest Decret es puguin determinar altres eines d'administració electrònica.”

Per tal de donar compliment a aquest article del Decret 82/2010, el Departament d'Interior ha encarregat el desenvolupament d'una aplicació web que allotja el registre electrònic de plans d'autoprotecció i que facilita la tramitació de l'homologació d'aquests plans i la realització de la resta de procediments fixats pel Decret.

A aquesta aplicació se l'ha anomenat **HERMES** i és accessible des de la web del Departament d'Interior a l'enllaç següent:

<http://www.gencat.cat/interior/plansautoproteccio.htm>.

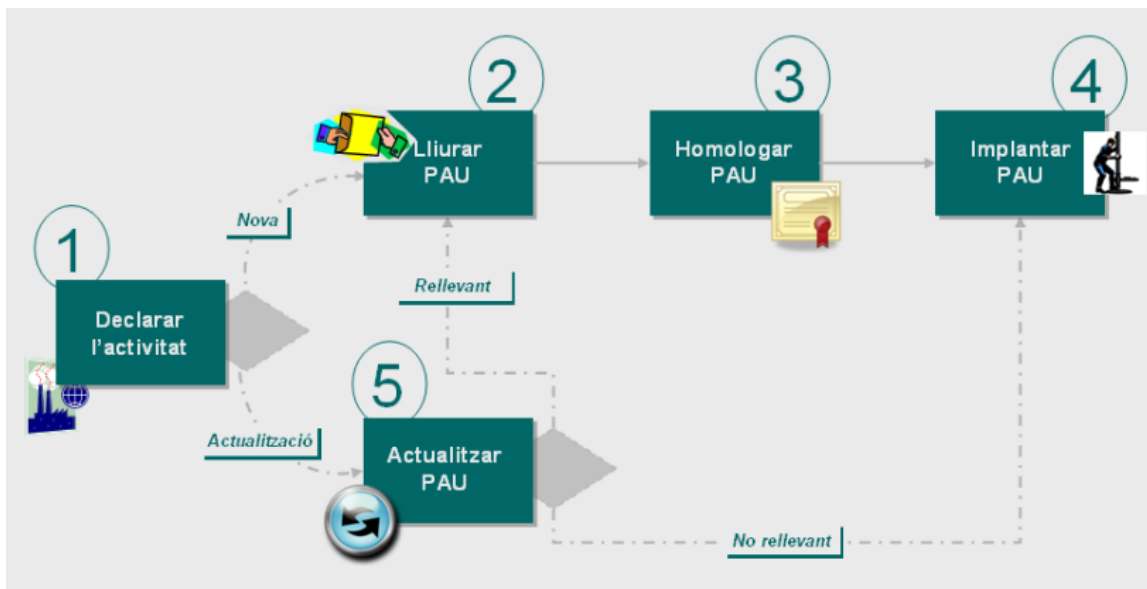
The screenshot shows the website interface for the 'Registre electrònic de plans d'autoprotecció - Hermes'. At the top left, there is the logo of the Generalitat de Catalunya and the website address 'www.gencat.cat'. To the right, there are links for 'Mapa web', 'Contacte', and a search bar. Below this, the 'Departament d'Interior' is identified. A navigation menu on the left lists various services and areas of action, with 'Protecció civil' expanded to show a list of links including 'Avisos - Notícies de Protecció Civil', 'CECAT', 'Unitat mòbil de Protecció Civil - CECAT', 'Centre 112', 'Gestió i prevenció del risc', 'Plans de protecció civil', 'Formació', 'Ofertes de treball', 'Estat de les borses d'operadors del CECAT', 'Fer-se voluntari', 'Plans d'autoprotecció', 'Consells per a l'autoprotecció en cas d'emergència', 'Mapa de Protecció Civil de Catalunya', and 'Registre electrònic de plans d'autoprotecció - Hermes'. The main content area features a large banner for 'Protecció civil' with the 'Hermes' logo and the text 'Registre electrònic de Plans d'autoprotecció'. Below the banner, there are several links: 'Accés al Registre electrònic de plans d'autoprotecció - Hermes', 'Formació', 'Informació tècnica i de suport', 'Novetats d'Hermes', 'Preguntes freqüents sobre el Decret de mesures d'autoprotecció', and 'Tutorials'. The bottom of the page shows a list of other services like 'Trànsit', 'Formació en seguretat', and 'Espectacles'.

Imatge del web del Departament d'Interior, que centralitzarà la difusió de la informació relativa al Decret 82/2010 i la seva implantació. Font: <http://www.gencat.cat/interior/plansautoproteccio.htm>.

Aquest lloc web no només allotja l'accés a l'aplicació HERMES, sinó que pretén convertir-se en el punt principal de **divulgació del sistema d'autoprotecció** i contindrà, entre altra informació, respostes a les preguntes freqüents relacionades amb el Decret 82/2010 i la seva implantació, vídeos autoformatius sobre el funcionament de l'aplicació HERMES, guies per a l'elaboració dels plans i qualsevol altre material de suport que es vagi elaborant, etc.

1.2 Abast de l'aplicació HERMES

Des de la seva implantació, l'aplicació **HERMES** permet **tramitar electrònicament** el nucli central dels procediments als quals obliga el Decret 82/2010.

Abast actual de l'aplicació HERMES i procediments que es poden tramitar electrònicament.

1 Declarar l'activitat

Les instal·lacions o centres on es realitzi alguna de les activitats que es relacionen en qualsevol dels epígrafs de l'annex I del Decret 82/2010, estan obligades a **comunicar** a l'Administració pública competent en matèria de protecció civil **l'afectació de l'activitat per aquesta norma**, a través del registre electrònic de plans d'autoprotecció (al qual s'accedeix mitjançant l'aplicació HERMES). Abans de permetre la comunicació d'afectació, l'aplicació HERMES exigeix que les persones titulars donin d'alta al sistema les instal·lacions afectades pel Decret.

2 Lliurar el PAU

Un cop hagin elaborat el pla d'autoprotecció corresponent a l'activitat, **la persona titular ha de presentar el pla d'autoprotecció** a l'òrgan de l'Administració pública competent en matèria de protecció civil, també a través de l'aplicació HERMES. En el moment del lliurament del PAU, HERMES requereix que s'introdueixin al registre les dades que es detallen a l'annex IV del Decret 82/2010, sobre l'anàlisi de risc de l'activitat i d'altres aplicables a la gestió de l'emergència.

3 Homologar el PAU

Quan ja estigui presentat el PAU, l'òrgan de l'Administració pública competent en matèria de protecció civil té la responsabilitat d'**avaluar-lo** i, en cas que aquesta avaluació sigui favorable, **homologar-lo**.

4 Implantar el PAU

Després de l'homologació del PAU s'està obligat a dur a terme **activitats d'implantació** del mateix per tal de garantir el manteniment de l'eficàcia del pla. Entre aquestes activitats d'implantació s'inclou la realització de simulacres. La sol·licitud per dur a terme aquests simulacres s'ha de vehicular mitjançant HERMES.

5 Actualitzar el PAU

El pla d'autoprotecció ha de ser **revisat** sempre que hi hagi una modificació substancial i, com a mínim, cada quatre anys. La revisió del pla ha de seguir el **mateix procediment d'homologació** inicial en funció de la tipologia d'activitat que es tracti.

A banda de les revisions periòdiques del pla d'autoprotecció, aquest ha d'estar permanentment actualitzat. La persona titular de l'activitat és, per tant, responsable de la modificació sistemàtica de les dades que hagin pogut patir alguna variació. Tant les **revisions** com les **actualitzacions** s'han de trametre **mitjançant HERMES**.

Hi ha, però, determinats procediments establerts en el Decret 82/2010 que han quedat fora de l'abast actual de l'aplicació HERMES. A principis del 2011, els principals procediments que **no es poden tramitar mitjançant HERMES** són:

- Acreditació del personal tècnic competent per a l'elaboració de PAU.
- Acreditació d'entitats avaluadores.

Es preveu que aquestes funcionalitats, així com les millores que es detectin com a necessàries durant el procés d'implantació de l'aplicació HERMES es puguin anar incorporant a aquesta aplicació de forma progressiva.

Important

La Direcció General de Protecció Civil ha posat a disposició dels usuaris i usuàries la documentació necessària per a la realització dels tràmits, així com la informació sobre el seu contingut, a la pàgina web:

http://interior.gencat.cat/ca/arees_dactuacio/proteccio_civil/paus_hermes/

En aquesta pàgina web es poden trobar respostes a les preguntes més freqüents sobre el Decret, tutorials de suport i les darreres novetats existents.

2. Conceptes bàsics i usos de la signatura electrònica

2.1 Certificat digital

Definició

Un **certificat digital** és un document electrònic, signat per una autoritat de certificació, que garanteix a les terceres persones que el rebin o l'utilitzin una sèrie de manifestacions que s'hi contenen com, per exemple, la identitat de la persona, les autoritzacions, la seva capacitat per realitzar un determinat acte, etc. El certificat permet realitzar un conjunt d'accions de forma segura i amb validesa legal com, per exemple, signar documents electrònics, identificar-se amb seguretat davant dels dispositius electrònics que ho sol·licitin, accedir a llocs web o aplicacions restringides, etc.

És a dir, un certificat digital és la informació que està continguda en algun dispositiu tecnològic (targeta, programari, USB, etc.) i permet realitzar, entre d'altres accions, la signatura per mitjans electrònics. És a dir, amb el bolígraf es fa la signatura manuscrita i amb el certificat digital es pot generar la **signatura electrònica**.

El certificat digital conté els següents elements:

- Les **dades identificatives de la persona titular** del certificat: en el cas de persones físiques poden ser el nom, cognoms, NIF, càrrec, ens pel qual treballa, etc. En el cas de persones jurídiques, la denominació o raó social, el CIF, etc.
- Una **clau pública** vinculada a les dades identificatives de la persona titular del certificat que permet la verificació de les signatures que es generin amb el certificat.
- Les **dades identificatives del prestador** de serveis de certificació que expedeix el certificat.
- El **període de validesa** del certificat.
- Els **límits d'ús del certificat**, si s'estableixen.
- Els **límits dels valors de les transaccions** per a les quals es pot utilitzar el certificat, si s'estableixen.
- La **signatura electrònica** que realitza el prestador de serveis de certificació que expedeix el certificat i que garanteix la validesa de totes les dades que hi apareixen.

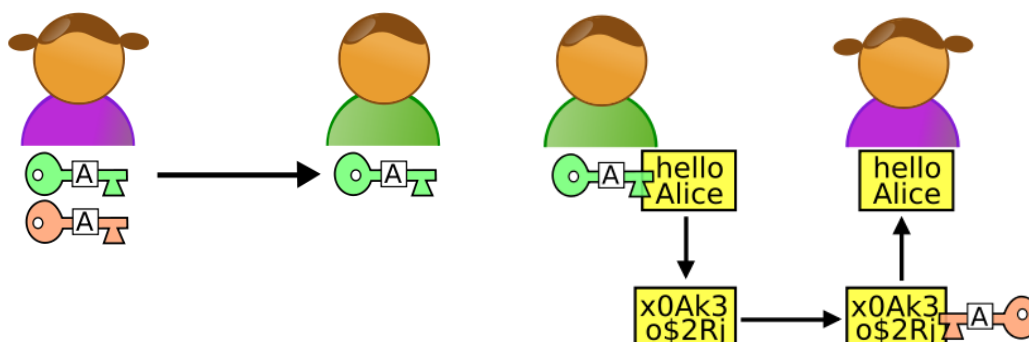

Components dels certificats digitals (Suevos, 2009).

La **clau pública** la formen nombres primers de molt alta magnitud (per tal que sigui impossible aconseguir deduir-los de forma fraudulenta) i permet comprovar la identitat de l'emissor o l'autenticitat d'un document signat. Permet validar una signatura que hagi estat generada amb la **clau privada** complementària.

Exemple

Per facilitar la comprensió de la utilitat pràctica de les claus pública i privada es pot emprar un exemple com el que es mostra a la figura següent, en el qual dues persones, l'Alice i en Bob, desitgen transmetre'ns un missatge de forma segura:

Ús de les claus pública i privada per garantir la seguretat en la transmissió d'un missatge.
Font: Viquipèdia.

Exemple

En un primer pas, l'Alice genera dues claus. La clau pública (verda) l'envia a en Bob, mentre que la clau privada (vermella) la conserva ella sense donar-la a ningú. Quan en Bob vol enviar un missatge a l'Alice, xifra aquest missatge tot emprant la clau pública de l'Alice i li envia el text encriptat.

Quan rep el missatge, l'Alice empra la seva clau privada per desxifrar-lo. Només la persona que disposa de la clau privada que és la parella de la clau pública emprada per xifrar el missatge, té capacitat per desxifrar-lo. L'Alice controla a qui reparteix la clau pública i, per tant, també controla qui podrà desxifrar els seus missatges.

Així doncs, tant la **clau pública com la privada pertanyen a la mateixa persona**. La pública es pot lliurar a qualsevol persona, mentre que la clau privada s'ha de conservar de manera que no hi tingui accés ningú més que el seu propietari.

Els **mètodes criptogràfics** de generació d'aquestes claus garanteixen que el parell de claus només es puguin generar un cop, de manera que es pot assumir que no és possible que dues persones hagin obtingut casualment la mateixa parella de claus.

El **certificat digital** pot estar emmagatzemat en **diferents suports o dispositius**, com per exemple:

En programari

El certificat pot estar contingut en un fitxer. Això permet la seva instal·lació en un ordinador personal.

En maquinari

També anomenat dispositiu criptogràfic. Com una tarjeta criptogràfica o un dispositiu USB criptogràfic.

Els certificats digitals es poden expedir a **persones físiques** (ciutadans, treballadors públics, etc.) a **persones jurídiques** (empreses) i també per a **aplicacions informàtiques, servidors**, etc.

Els certificats digitals tenen **usos i aplicacions** molt diversos entre els quals es troben els següents:

- Signatura i xifrat de correus electrònics.
- Signatura i xifrat de documents mitjançant eines d'escriptori com SignaCAT, Adobe Acrobat Professional, MSWord, OpenOffice – Writer, etc.
- Signatura de formularis web.
- Xifrat de comunicacions a la xarxa, principalment Internet (SSL/TLS): identificació de clients i servidors.
- *Single sign on* amb certificats (SSO): mètode que permet a un usuari o usuària haver de procedir només a una autenticació per accedir a diverses aplicacions informàtiques o llocs web.

2.2 Signatura electrònica

Definició

La **signatura electrònica** és un dels usos possibles que es pot donar a un certificat digital. És la tècnica electrònica que permet substituir la signatura manuscrita en la tramitació electrònica o en la validació de documents digitals.

S'ha de tenir present que no significa digitalitzar la signatura manuscrita d'una persona. La persona signatària no fa cap signatura en el document, si no que introdueix les seves dades identificatives en el document de forma electrònica (ODAE, 2009).

Segons l'article 3 de la Llei 59/2003, de 19 de desembre:

Cita

*“La **signatura electrònica** és el conjunt de dades en forma electrònica, consignades al costat d'altres o associades amb aquestes, que poden ser utilitzades com a mitjà d'identificació de la persona signant.”*

2.3 Tipus de signatures electròniques

Existeixen diferents tipus de signatura electrònica **en funció del nivell de seguretat** associat a la mateixa. Aquest nivell de seguretat depèn del dispositiu electrònic que s'empri per realitzar la signatura i va lligat a les garanties que ofereix la signatura en qüestió.

Les **garanties** que pot oferir una signatura electrònica són els següents:

Garanties de la signatura electrònica	
Identitat	L'interlocutor és qui diu ser.
Integritat	La informació que rebem és la que el nostre interlocutor va enviar i no ha estat modificada.
No repudi, autenticitat, irrevocabilitat	Podem provar que la informació rebuda va ser enviada pel nostre interlocutor i a l'inrevés. El document és autèntic.
Confidencialitat	Ningú més que nosaltres ha tingut accés a la informació que rebem.

El mateix article 3 de la Llei 59/2003, de signatura electrònica, estableix **tres tipus de signatura electrònica**:

Tipus de signatura electrònica	
Signatura electrònica ordinària	Ofereix un nivell de seguretat baix (nivell 2 de seguretat) que és el suficient per identificar la persona. Pot ser acceptada per iniciar determinats tràmits. Entre els mecanismes de signatura electrònica ordinària més estesos es troba la identificació mitjançant un codi d'usuari i paraula de pas, els quals estan continguts en una base de dades. No requereix cap dispositiu especial.
Signatura electrònica avançada	Permet identificar el signant i detectar qualsevol canvi ulterior de les dades signades. La signatura està vinculada al signant de manera única i a les dades a les quals es refereix i ha estat creada per mitjans que el signant pot mantenir sota el seu control exclusiu. És a dir, aquest tipus de signatura ofereix un nivell de seguretat més alt que l'anterior perquè garanteix la integritat de les dades signades en permetre detectar qualsevol canvi posterior en les dades signades, a més d'identificar la persona signant (nivell 3 de seguretat).
Signatura electrònica reconeguda	Basada en un certificat reconegut i generada mitjançant un dispositiu segur de creació de signatura. És la que ofereix un nivell de seguretat més alt i a la qual la Llei 59/2003 reconeix la mateixa validesa que la signatura manuscrita. Alguns dels dispositius criptogràfics segurs de creació de signatura són, per exemple, una targeta <i>smartcard</i> criptogràfica, una targeta criptogràfica SIM de mòbil o un dispositiu USB criptogràfic.

2.4 Entitats de certificació

Definició

Les **entitats de certificació** o **prestadors de serveis de certificació** són aquelles que poden emetre certificats digitals. Es tracta de persones físiques o jurídiques que emeten certificats o presten altres serveis amb relació a la signatura electrònica (ODAE, 2009).

Entre les **funcions** que tenen assignades hi ha:

Funcions de les entitats de certificació

- **Expedir certificats:** legalment, és el responsable de la qualitat i la seguretat del certificat (especialment quan aquest té la consideració de certificat reconegut) i respon dels danys que qualsevol persona pugui patir per haver confiat en el certificat. Habitualment, el prestador de serveis de certificació disposa d'una o més autoritats de certificació per produir i signar els certificats (com per exemple, Camerfirma). El prestador de serveis de certificació està obligat a oferir un elevat nivell de garanties en la prestació del servei.
- **Verificar signatures i certificats.**
- **Emetre segells de temps:** produir i signar en nom seu aquests segells. Legalment, és el responsable de la qualitat i seguretat dels segells de temps tot responent dels danys que qualsevol persona pugui patir per haver confiat en el segell.
- **Registrar usuaris:** identificar i autenticar persones que han de rebre certificats digitals.

Exemple

A Catalunya l'**Agència Catalana de Certificació** (CATCert) emet el certificat digital IdCAT de forma gratuïta a la ciutadania per poder fer tràmits amb l'Administració pública.

Les persones jurídiques (empreses, associacions, etc.) obtenen els certificats digitals mitjançant entitats de certificació com, per exemple, **Camerfirma**.

Els professionals liberals obtenen els certificats digitals mitjançant entitats de certificació com, per exemple, **Firma Professional**.

2.5 Signatura mitjançant aplicacions d'escriptori

Bona part de les aplicacions d'escriptori usades habitualment per a generar documents suporten funcionalitats que permeten signar electrònicament els arxius generats per elles mateixes.

Exemples

Aplicacions com Microsoft Word, OpenOffice Writer o Adobe Acrobat Professional (la versió Adobe Reader no suporta aquesta funcionalitat).

2.6 Aplicacions específiques per a la signatura de fitxers

A més de les aplicacions d'escriptori existeixen altres eines específiques per a la signatura electrònica de qualsevol tipus d'arxius. Aquestes poden ser **aplicacions de sobretaula** o bé **aplicacions web**.

Exemple

Un exemple del primer tipus és **SignaCAT** una aplicació que permet, amb certificats digitals emesos per CATCert, realitzar i verificar signatures digitals així com xifrar i desxifrar documents sobre qualsevol arxiu i amb diversos formats.

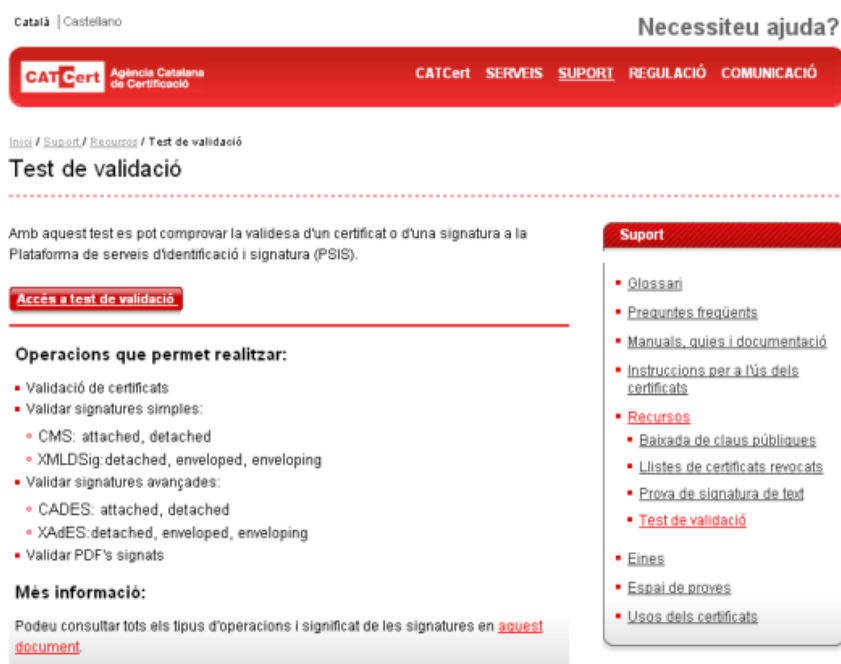
Pel que fa a les eines web de signatura electrònica, CATCert ha desenvolupat un *applet* que facilita la integració de la funcionalitat de signatura electrònica en aplicacions web que permet signar diferents formats de documents i amb diferents formats de signatura. Aquesta eina és compatible amb els navegadors Internet Explorer i Mozilla Firefox.

The screenshot shows the web interface for signing a PDF document. At the top, there is a navigation bar with the CATCert logo and the text 'Agència Catalana de Certificació'. To the right of the logo, there are links for 'CATCert', 'SERVEIS', 'SUPORT', 'REGULACIÓ', and 'COMUNICACIÓ'. Below the navigation bar, the page title is 'Signatura d'un document PDF (petit)'. On the left, under 'Característiques:', there is a list of features: 'La signatura serà a la primera pàgina i visible', 'La signatura continuarà un segell de temps', 'Els certificats del magatzem de Windows', and 'La sortida és un fitxer local amb el mateix nom que l'original, afegint l'extensió "_signat.pdf"'. In the center, there is a form with a text input field labeled 'Document a signar:', an 'Examinar...' button, and a 'Signa' button. On the right, there is a section titled 'NECESSITEU AJUDA?' with a red '@' icon and text: 'Accediu als continguts web de suport per a resoldre dubtes i incidències, o bé, si no hi trobeu allò que necessiteu, contacteu amb nosaltres.' Below this, there is a 'VEURE PÀGINA' section with a 'Veure imprimitible' link. At the bottom, there is a footer with links for 'Reconeixement', 'Enllaços', 'Contacte', 'Mapa del web', 'Dades personals', and 'Avís legal'. Logos for 'AOC' (Administració Oberta de Catalunya) and 'LOCALRET' are also present.

Aplicació web per a la signatura de documents que ofereix CATCert:
http://www.catcert.cat/web/cat/ex_petit.jsp.

2.7 Validació dels certificats o signatures

Quan es rep un document signat electrònicament es pot comprovar la validesa de la signatura electrònica si es disposa de les eines electròniques adequades. Per realitzar aquesta comprovació és necessari tenir una connexió a Internet i connectar-se amb l'entitat emissora de certificat corresponent (per exemple, CATCert) per tal que el programa comprovi que la persona que va signar electrònicament el document ho va fer en el moment concret que s'indica (data i hora) i amb un certificat vàlid (no caducat, no revocat i no anul·lat).

Català | Castellano

Neccsiteu ajuda?

CATCert Agència Catalana de Certificació

CATCert SERVEIS SUPORT REGULACIÓ COMUNICACIÓ

Inici / Suport / Recursos / Test de validació

Test de validació

Amb aquest test es pot comprovar la validesa d'un certificat o d'una signatura a la Plataforma de serveis d'identificació i signatura (PSIS).

[Accés a test de validació](#)

Operacions que permet realitzar:

- Validació de certificats
- Validar signatures simples:
 - CMS: attached, detached
 - XMLDSig: detached, enveloped, enveloping
- Validar signatures avançades:
 - CADES: attached, detached
 - XAdES: detached, enveloped, enveloping
- Validar PDF's signats

Més informació:

Podeu consultar tots els tipus d'operacions i significat de les signatures en [aquest document](#).

Suport

- Glossari
- Preguntes freqüents
- Manuais, guies i documentació
- Instruccions per a l'ús dels certificats
- Recursos
 - Baixada de claus públiques
 - Listes de certificats revocats
 - Prova de signatura de text
 - Test de validació
- Eines
 - Espai de proves
 - Ús dels certificats

Aplicació web per comprovar la validesa de certificats o signatures que ofereix CATCert:
http://www.catcert.cat/web/cat/6_5_5_test_validacio.jsp.

3. Certificats digitals en la tramitació dels PAU

3.1 Usos dels certificats digitals a HERMES

Per a la tramitació de l'homologació de plans d'autoprotecció amb l'aplicació HERMES, els certificats digitals s'usen amb les **finalitats** següents:

- **Autenticació o accés** a l'aplicació HERMES.
- **Signatura dels documents** que s'han de generar durant la tramitació de l'homologació del pla i la seva posterior implantació (document del PAU, informe posterior a una emergència, informes dels simulacres, informe quadriennal d'activitats d'implantació, etc.).
- **Signatura de formularis de lliurament de documents:** els documents citats s'han de lliurar mitjançant l'ús dels formularis presents a HERMES que també s'han de signar digitalment abans de ser enviats.

3.2 Requisits dels certificats

Els usuaris i usuàries que assumeixin el rol de titular d'activitat per activitats de caire privat, és a dir, la persona responsable tècnica o entitat avaluadora acreditada, necessiten un certificat del tipus de **pertinença a entitat** de nivell 4 de seguretat (és a dir, amb dispositiu físic o *hardware*). Actualment, aquest tipus de certificats els emeten entitats certificadores com Camerfirma o FirmaProfesional.

Camerfirma Certificado Digital

>> inicio

CAMERFIRMA CERTIFICADOS PRODUCTOS SERVICIOS

Camerfirma / AC Camerfirma SA / Certificados

Certificados Digitales AC Camerfirma

	AAPP	Empresa
▶ De Empleado público	•	
▶ De Sello electrónico para actuación automatizada	•	
▶ De Sede electrónica	•	
▶ De Pertenencia a entidad (Persona Física)		•
▶ De Representante		•
▶ De Persona Jurídica		•
▶ De Apoderado especial		•
▶ De Factura electrónica		•
▶ De Cifrado		•
▶ De Senidor seguro	•	•
▶ De Sello empresarial		•
▶ De Firma de código	•	•

Menú principal

- Inicio
- Firmaprofesional
- Certificados**
 - Tipus de certificats
 - Obtingui el seu certificat
 - Test de certificat
 - Renovar certificat
 - Revocar certificat
 - Recerca de certificats
 - Tràmits i usos
 - Polítiques i pràctiques
- Productes

Inicio > Certificados > Obtingui el seu certificat

Obtingui el seu certificat digital

Tres senzills passos per obtenir el seu certificat digital reconegut:

1. Trii el tipus de certificat digital que més li convingui
2. Demani cita emplantant el formulari de sol·licitud
3. Reculli el seu certificat digital a les nostres oficines

firma profesional

Certificats que ofereix Camerfirma, entre els quals es troba el de pertinença a entitat (persona física), i forma d'obtenció de certificats digitals que ofereix FirmaProfesional.

En el cas d'usuaris que assumeixin el rol de titular d'activitat per a activitats de titularitat pública o de gestor d'ajuntament, el certificat de pertinença a entitat es denomina **certificat d'empleat públic** i s'ha d'obtenir mitjançant CATCert.

Català | Castellano

Necessiteu ajuda?

CATCert Agència Catalana de Certificació

CATCert SERVEIS SUPORT REGULACIÓ COMUNICACIÓ

Inicio / Serveis / Serveis de Certificació Digital

T-CAT

Què és?

- Descripció**

La T-CAT és la targeta del personal de les administracions públiques catalanes i conté certificats digitals de CATCert que permeten garantir la identitat i els atributs personals del seu titular.

En el mateix sentit, les entitats de registre T-CAT, emissores de les targetes T-CAT, emeten un ampli catàleg de certificats digitals com ara els de senidor segur, seu electrònica, segell electrònic, entitat, aplicació automatitzada, etc.

Per obtenir més informació podeu consultar el nostre [catàleg de certificats](#).
- Funcionalitats**
 - Identificació en portals i aplicacions
 - Signar i xifrar documents i correus electrònics
 - Securitzar dispositius i aplicacions

Serveis

- Serveis de Certificació Digital
 - T-CAT
 - Com sol·licitar-ho?
 - Com utilitzar-ho?
 - Més informació
 - idCAT
 - ER T-CAT
 - ER idCAT
 - Classificació d'identitats i atributs
- Serveis de Valor Afeït
- Serveis d'acompanyament

Pàgina web de l'Agència Catalana de Certificació (CATCert) on es pot sol·licitar el certificat d'empleat públic.

En concret, per a l'**autenticació o accés a l'aplicació** s'ha de tenir present el següent:

- Per a les persones titulars d'activitat i els gestors d'ajuntament el sistema permetrà l'accés amb certificats de pertinença a entitat (en el cas dels usuaris del sector públic aquest tipus de certificat s'anomena certificat d'empleat públic).
- La facilitat d'obtenció d'aquests certificats obre la necessitat en el sistema de limitar la seguretat de l'accés a la informació, mitjançant una gestió d'usuaris que redueixi les persones de l'empresa que poden accedir-hi.
- La gestió d'usuaris es defineix per la parella empresa i instal·lació.
- Un usuari o usuària tindrà accés a les instal·lacions de la seva empresa amb les quals estigui relacionat (relació CIF/NIF).
- Els usuaris o usuàries podran activar-se i desactivar-se.

Els **escenaris** que es poden presentar a aquests usuaris o usuàries quan accedeixin a l'aplicació són els següents:

Escenari	Resposta del sistema
Nova empresa	Es presenta el formulari d'alta d'instal·lació.
Funcionari/ària d'ajuntament que no existeix com a gestor/a d'ajuntament	Es presenta el formulari d'alta d'instal·lació.
Funcionari/ària d'ajuntament que existeix com a gestor/a d'ajuntament	<ol style="list-style-type: none"> 1. Si té més d'un rol, gestor/a d'ajuntament i titular d'activitat, es presenta la pantalla de selecció de rol. 2. L'usuari/ària selecciona el rol "titular d'activitat". 3. Si l'usuari no té relacionada cap instal·lació a l'HERMES es mostra la pantalla "nova instal·lació". En cas contrari, li apareixerà la pantalla "els meus avisos" i el menú de "titular d'activitat".

Pel que fa a la signatura de documents i formularis s'han de tenir en consideració els aspectes següents:

- **Formularis dels lliuraments de l'empresa:** s'han de signar amb signatura electrònica reconeguda amb vinculació a empresa.
- **Document del PAU:** s'ha de signar amb signatura electrònica reconeguda (Nivell 4 – *hardware*) i de vinculació a empresa i ha d'identificar un tècnic o tècnica acreditat. La persona titular de la instal·lació haurà de signar el formulari de lliurament d'aquest document.
- **Documents oficials i informes emesos per les administracions** (locals o de la Generalitat): s'han de signar amb certificat d'empleat públic. En el cas dels documents emesos per l'ajuntament es validarà que el CIF del certificat digital es correspongui amb el municipi gestor de l'avaluació del PAU.

**Institut de
Seguretat Pública
de Catalunya**

Ctra. C17 Barcelona - Ripoll, km 13,5
08100 Mollet del Vallès (Vallès Oriental)
Tel. 93 567 50 00
Fax 93 567 50 30

Generalitat
de Catalunya
**Departament
d'Interior**

Amb la col·laboració de la
Direcció General de Protecció Civil